

5T 76/2015 - 805

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Přerově rozhodl v hlavním líčení dne 16. května 2017 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Barboříka a soudců přísedících Ing. Miroslava Nevřely a Jiřího Prchala, **t a k t o :**

Obžalovaný

Rostislav Š.

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je v i n e n , ž e

jako jednatel společnosti Dextrum Invest, s.r.o. se sídlem Praha 8 – Kobylisy, Kyselova 1185/2, v přesně nezjištěný den v srpnu či září 2010 oslovil Petra Š., o kterém věděl, že se nachází ve složité finanční situaci a hrozí mu výkon exekucí prodejem nemovitostí a ztráta bydlení, s nabídkou pomoci s vyplacením exekučně vymáhaných dluhů a následného zajištění úvěru, přičemž se dohodli, že finanční prostředky, které vynaloží na vyrovnání závazků Petra Š., mu poškozený vrátí z prostředků získaných úvěrem, načež dne 16.9.2010 v Přerově na ulici Komenského v kanceláři soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány, Exekutorského úřadu Přerov, využil velmi slabou orientaci Petr Š. ve finančních záležitostech včetně poskytování finančních produktů a předložil mu k podpisu smlouvu o půjčce, o které následně nechal sepsat exekutorský zápis s přímou vykonatelností a podle které Petru Š. společnost Dextrum Invest s.r.o. zapůjčila částku 762.000 Kč s úrokem 30.480 Kč, a předstíral před ním, že se jedná pouze o předběžnou smlouvu sloužící toliko k vyřízení příslibeného úvěru, což mu jmenovaný uvěřil, obžalovaný přitom částku 762.000 Kč Petru Š. nikdy nezapůjčil, pouze v den podpisu smlouvy o půjčce uhradil dluh poškozeného vymáhaný exekučně soudním exekutorem Mgr. Davidem Konczem, Exekutorským úřadem Cheb, ve výši 21.635 Kč, od počátku přitom zamýšlel nechat si finanční prostředky do výše tvrzené zapůjčené částky od Petra Š. vyplatit při přefinancování jeho dluhu z prostředků poskytnutých jiným věřitelem a věděl, že jmenovaný vlastní nemovitosti, a to id. ½ rodinného domu č.p. xxx na parcele st. xxx a pozemků parcelní čísla st. xxx a xxx, vše zapsané na LV č. xxx pro katastrální území xxx na

Moravě, obec xxx, okres Vyškov, které bude možné nabídnout při přefinancování dluhu jako zástavu či ze kterých může reálně v případě zpeněžení očekávat úhradu tvrzené pohledávky, načež Petra Š. přesvědčil, že kvůli sjednání příslibeného úvěru musí být jediným vlastníkem výše označených nemovitostí, proto poškozený požádal svou matku, aby mu darovala svou id. ½ těchto nemovitostí, což učinila darovací smlouvou ze dne 5.8.2011 připravenou obžalovaným, který v mezidobí kvůli vymazání záznamů o exekucích z evidence katastru nemovitostí uhradil další dluhy Petra Š. vymáhané exekučně soudními exekutory JUDr. Janem Fendrychem, Exekutorským úřadem Praha 2, a JUDr. Janem Grosamem, Exekutorským úřadem Praha 6, a to dne 23.3.2011 ve výši 16.080 Kč a dne 2.8.2011 ve výši 11.120 Kč a 36.127 Kč, a následně obžalovaný Petru Š. předložil k podpisu, opětovně pod záminkou listin potřebných ke schválení úvěru, dne 1.9.2011 smlouvu o půjčce, podle které mu společnost TG CREDIT CZ s.r.o. se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, Poděbradova 1442/109, zapůjčuje částku 1.346.000 Kč s úrokem 53.840 Kč, přičemž z této částky jmenovaná společnost vyplatila 400.000 Kč na účet obžalovaného č. xxx, 300.000 Kč na účet obžalovaného č. xxx a 400.000 Kč na účet jeho manželky Adély Š. č. xxx, zbývající hotovost ve výši 246.000 Kč přitom také nebyla Petru Š. i přes znění smlouvy nikým vyplacena, obžalovaný pouze na účet přítelkyně Petra Š. převedl dne 13.9.2011 částku 50.000 Kč a dne 16.9.2011 částku 30.000 Kč, při přefinancování závazku Petra Š. si tedy na jeho úkor nechal vyplatit finanční prostředky nejméně ve výši 1.100.000 Kč i s vědomím, že mu finanční hotovost ve výši 762.000 Kč nikdy nepůjčil a uhradil za něj pouze dluhy vymáhané exekučně ve výši 84.962 Kč a půjčil mu 80.000 Kč, celkem mu tedy poskytl finanční prostředky ve výši 164.962 Kč, Petru Š. tak způsobil škodu nejméně ve výši 935.038 Kč,

t e d y :

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 209 odst. 4, § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 84 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným v rozsahu stanoveném trestním zákoníkem.

Podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 22.6.2015, č.j. 5T 117/2014-248, který nabyl právní moci dne 21.10.2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému Petru Š., nar. xxx, trvale bytem xxx, částku 935.038,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený Petr Š. odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování u hlavního líčení soud zjistil a vzal za prokázané skutkové a právní závěry popsane shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný **Rostislav Š.** u hlavního líčení na svou obhajobu spontánně uvedl, že v dané době na svou společnost poskytoval finanční prostředky, což bylo po období jednoho roku, k tomu měl různé reklamní letáky. S poškozeným Š. se seznámil tak, že jej s největší pravděpodobností jmenovaný tenkrát oslovil s tím, že mu hrozí exekuce, dražba, měl problém s bývalým manželem od jeho přítelkyně K. On sám mu nabídl řešení, že mu poskytne finanční hotovost na určitou dobu, protože neposkytovali dlouhodobé úvěry, všechno si schválili, pak mu oznámil, že je potřeba, aby jeho matka souhlasila se zástavou, tím pádem s převodem nemovitosti, protože Š. se už tehdy rozhodoval, že by nemovitost prodal s tím, že bude podnikat někde okolo Bruntálu v pohostinství a že by se tam přestěhovali. Začali řešit úvěr, on sám hned poskytl nějakou částku peněz, už neví, jaký tam byl sled plateb, protože to bylo hektické, Š. se potřeboval domluvit s jeho matkou, to se mu nedařilo, tak jej samotného požádal, aby s ním za ní zajel a vysvětlil jí celou situaci, což učinili, matka všechno pochopila, řekla, že s tím nemá žádný problém, že by stejně polovinu domu na syna přepsala, takže zařídili dokumenty a věci kolem a začal se řešit samotný úvěr. Domluvili se na částce, na postupu, na vyplacení a veškerých úkonech, byla tomu tehdy přítomna i jeho matka, podepisovali smlouvu o úvěru, to tenkrát podepisovala i jeho matka, zástavu, neboť ona byla v tu dobu spolumajitelkou. Den před podpisem exekutorského zápisu a smlouvy o půjčce poškozenému poskytl poměrnou část z úvěru, bylo to okolo 350.000,- Kč. V den podpisu před exekutorským zápisem mu vyplatil zbývající částku do úvěru. Š. toto po dobu asi roku nikdy nerozporoval. Když on sám potřeboval finanční prostředky vrátit investorovi, který mu je poskytl, tak řešili pouze otázku toho, zda poškozený dům prodá a ze zbytku vytěžených prostředků bude podnikat a řešit nové bydlení, pak mu řekl, že už nemůže dál čekat, že potřebuje peníze zpět, takže mu řekl, že má pro něj zajištěné financování. Přijde mu zvláštní, že člověk, který podepíše docela dost smluv, tak dva roky nevěděl, co vlastně podepsal. Podepsali smlouvu o úvěru u společnosti TG Credit CZ, on sám potřeboval v ten den vrátit dlužnou částku, kterou si půjčil na tento obchod, vlastně dal peníze do pokladny a pak je následně vybral a dal peníze zpět investorovi, což byl Rostislav J., měl s ním sepsanou i smlouvu o půjčce na tuto částku, kterou on sám dále poskytoval. Jeho výtěžek byla poměrná část ze získaných úroků. J. mu financoval několik věcí. V té době poskytl asi 10 úvěrů a pak s touto činností přestal, neboť se setkal s tímto problémem. Pro něj byl tehdy dostačující exekutorský zápis, tím považoval své věci za zajištěné. Š. nenamítal podpis nového úvěru, nebylo to spojeno se žádným bankovním úvěrem, cílem bylo, pokud by chtěl v nemovitosti zůstat i nadále, dostat ho do banky, aby měl levný úrok, ale to v té době nešlo, neboť měl špatný registr. On sám s K. nikdy nejednal, ani s ním nikdy nemluvil. On sám si nechal vyplatit svůj úvěr, který řádně vyplatil Š., požádal paní P., aby se pokusila mu sehnat nějaké bankovní financování, aby mohl splatit dluh u TG Credit

CZ. V tu chvíli se rozešli, začala s ním jednat paní P., potažmo její kolega Tomáš Z., on sám už se Š. dál nekomunikoval. Byla to otázka asi dalšího roku, kdy Z. přišel s tím, že by bylo potřeba podepsat přistoupení k závazku, resp. přistoupení ke splátce, protože vyřídili Š. úvěr u K., kdy K. neměl jistotu v tom, že Š. bude řádně splácet, Z. jej o to žádal, jestli by mu to nemohl podepsat, že vůbec o nic nejde, že je to pro K., on blbec to podepsal, protože jim nechtěl nadále uškodit, kdy už s nimi neměl nic společného, tehdy již byl uspokojený z úvěru u společnosti TG Credit CZ. Asi měsíc na to s K. hovořil telefonicky a vysvětlil mu situaci, že nemá důvod Š. další finanční prostředky poskytovat, tímto se telefonicky rozešli, od té doby dál s nikým nekomunikoval, nikdo jej nekontaktoval, až pak došlo k trestnímu oznámení.

K dotazům obžalovaný dále uvedl, že kromě letáků tehdy neměl jinou formu reklamy, letáky se nechaly distribuovat do schránky. Na katastrálním úřadu se vyhledávaly exekuce a tam, kde byla exekuce, se posílal leták s nabídkou možného řešení exekuce. Je časově náročné vyhledávat exekuce v katastru nemovitostí. Pokud se má vyjádřit k tvrzení Z., že dostával od nějakého exekutorského úřadu tipy na nemovitost, kde byla nízká exekuce a oproti tomu hodnotná nemovitost, tak to je nesmysl. Činnost, kterou popisuje, za společnost vykonával sám. Půjčil si od Rostislava J. částku 762.000,- Kč, tyto peníze mu J. vyplatil naráz v hotovosti asi 2-3 dny před podpisem, neví, jestli tím mohli porušit zákon, má za to, že to tehdy nešlo přes bankovní účty. Peníze mu byly předány u J. v Tovačově, kde má sídlo firmy, smlouvu o půjčce dosud nepředložil, neboť ji po něm nikdo nechtěl, má ji doma. Pokud jde o jeho finanční situaci v srpnu - září 2010, tato nebyla nijak složitá, žádné finanční problémy v té době neřešil, exekuce a výkony rozhodnutí proti němu byly vedeny až v době poté, investoval totiž nemalou částku do nákupu nemovitostí, byl podveden a přišel o dost vysoký obnos, který si půjčil různě od svých známých včetně J. Když jednorázově převzal částku v hotovosti od J., peníze předal Š. v hotovosti, celková částka byla vyplacena nadvakrát papírově i fakticky, vlastně ani neví, jestli od J. to bylo vyplaceno naráz nebo také nadvakrát. Měl ve firmě společníka, dnes již neví, jestli si peníze pro Š. půjčoval konkrétně tento nebo jestli je smlouva o půjčce na něj samotného. Peníze byly Š. vyplaceny nadvakrát z toho důvodu, aby byly splněny podmínky pro vyplacení peněz v hotovosti do určité výše, Š. tehdy navíc potřeboval nějakou poměrnou část. Š. měl exekuci, na účet mu to jít nemohlo, proto bylo domluveno, že si peníze převezme v hotovosti s tím, že se exekuce vyplatí, byla tam v tu chvíli jedna exekuce, další mu hrozily. Neví, jaké měl Š. v té době další dluhy, jestli měl exekuce nebo nesplacené úvěry, jej v tu chvíli zajímaly jen exekuce, které byly na katastrálním úřadě. V tu dobu všechny existující exekuce na jeho majetek hradil on sám, tj. všechny, které mu Š. deklaroval, to, co bylo největší problém, hradili okamžitě, zbytek si již řešil a hradil Š. Není schopen již uvést, jaký měl v den hotovostní výplaty problém a jaké mu hrozily další exekuce. Jednu částku Š. předával před Exekutorským úřadem JUDr. Vrána v Přerově před podpisem exekutorského zápisu, druhou částku mu předával v xxx u něj doma, den předtím, kdy se za ním přijel domluvit, co bude následovat další den. Jeho matka tenkrát seděla v autě, přijela do Přerova s ním, není si jistý, jestli předání peněz jeho matka viděla, jeho matka totiž podepisovala zástavní smlouvy a další související dokumenty, ale nebyla konkrétně u předání peněz, Š. seděl u něj v autě a jeho matka seděla v autě před nimi, on sám u sebe nikoho dalšího neměl, v xxx předání peněz nebyl nikdo přítomen, podepsal Š. příjmové pokladní doklady. Zástavní smlouvu ze září 2010, kterou matka Š. podepisovala, může doložit, předmětem zástavní smlouvy v září 2010 byla smlouva o půjčce. Při vyplacení částky 15.9.2010 v xxx si podepsali příjmový pokladní doklad, všechno předával policii, bez příjmového dokladu by Š. peníze určitě nepředal. Dne 16.9.2010 si v autě také podepsali doklad, takže byly dva příjmové doklady, tyto dva doklady

si ponechal poté, co podepsali exekutorský zápis. Neví, na co Š. potřeboval další peníze, ale měl nějaké další závazky, měl nedoplatky na elektrice a plynu, na plynu měl nedoplatek asi 40.000,- Kč, doklady o závazcích má možná on sám ještě doma. Š. poskytoval ještě nějakou finanční hotovost mimo obžalobu, tenkrát za něj zaplatil exekuci, která byla první, byla i na listu vlastnictví, a zbývající částku mu předal, podle smlouvy mu vyplatil dvě půjčené částky, to, co bylo mimo to, mu poskytl nad rámec. Pokud jde o to, proč o rok později na účet K. zaplatil dvě částky ve výši 50.000,- Kč a 30.000,- Kč, tak oni tehdy byli v takovém stavu, kdy to ještě nebylo ve fázi nějakého dohadu a potřebovali poskytnout ještě nějakou finanční částku, tak jim ji prostě poskytl, šlo o půjčku, poskytl jí peníze na účet bez jakékoliv smlouvy o půjčce, protože tuto finanční částku měl zajištěnou jakoby v předchozí smlouvě, je pravdou, že nebyl uveden účel platby, ale měl v té době za to, že jedná s normálními lidmi, kteří nemají takové úmysly. Jemu samotnému bylo vyplaceno 1.100.000,- Kč, nyní neví, jaká tam byla přesná částka. Pokud je mu předestřeno, že dle listin částka 1.346.000,- Kč byla vyplacena společností TG Credit CZ a z toho 240.000,- Kč měl převzít Š. v hotovosti, tak zbytek dostal on sám na účet, byl tam zisk téměř 300.000,- Kč, tzn. 1.100.000,- Kč minus 762.000,- Kč, proto poskytl o čtrnáct dní později peníze K. ve výši 80.000,- Kč. Tenkrát už totiž byli rozhodnutí, že budou dům prodávat a že budou podnikat někde na Bruntálsku, takže si říkal, že jakmile dojde k prodeji, tak celou situaci vyrovnají. J. on sám vrátil peníze v okamžiku, kdy se mu peníze vrátily na účty, tak je vybral, vložil do pokladny společnosti a poměrnou část J. vrátil, nyní neví, kolik mu vrátil. Peníze byly vyplaceny na účty fyzických osob, tedy jeho a jeho manželky, neboť potřeboval ten den peníze vložit a nemohl čekat na převod z účtu do dalšího dne, nyní již neví, z jakého důvodu, buď J. nebo on sám měli někam odjíždět, tak požádal o to, aby peníze byly v hotovosti vloženy na účty. Pokud jde o to, proč si to nenechal od společnosti TG Credit poslat na bankovní účet společnosti Dextrum Invest, tak již neví, z jakého důvodu se to tenkrát takto dělalo, jediné, co jej nyní napadá, že potřeboval mít peníze hned, teoreticky je pravdou, že mohl peníze vybrat hned z účtu společnosti Dextrum Invest. Určitě tam pro J. byl úrok jako odměna, ale nyní neví, kolik to přesně bylo, peníze mu vrátil jednorázově. Určitě mezi ním a J. musela být podepsaná stvrzenka o převzetí peněz, v účetnictví se určitě dohledá. Pokud jde o dohodu o splátkách dluhu ze dne 12.6.2012, není si úplně jistý, jestli jednu splátku za Š. neposlal, jinak nezaplatil nic, v případě, že částku poslal, tak ji vložil na účet.

S Tomášem Z. v této věci jednal, jednalo se o to, že ve chvíli, kdy jej samotného TG Credit CZ vyplatil, tak to nechtěl nechat úplně plavat, proto oslovil paní P. s tím, že jí vysvětlil situaci klientů, že mají půjčeny peníze na nějakou dobu a že by potřebovali vyřídit úvěr, ať se s nimi setkají a najdou nějakou alternativu. P. to řešila se Z., nyní už ví, že tito vypláceli Š. pohledávku za TG Credit CZ, přímo Z., aby získali čas, aby se to všechno vyřešilo, ale u toho on sám už nebyl, ani do toho nijak nezasahoval, bylo to na dohodě mezi Š. a Z. P. sloužila jako úvěrárka pro banku. Pokud jde o to, proč on sám se ve věci dále angažoval, tak to bylo proto, že věděl, že Š. má laxní přístup, chtěl mu v tom ještě nějakým způsobem pomoci, aby mu někdo zajistil finálové financování, které bude schopen splácet.

Tomáše G. zná zprostředkovaně, jednou, možná dvakrát s ním jednal, v této věci s ním tenkrát asi nejednal, bylo to zprostředkovaně přes pana V., on sám v tu dobu G. neznal, poslal podklady, co je potřeba vyplatit, G. řekl, že ano, nachystala se úvěrová dokumentace a to bylo vše. V. on sám zná řadu let přes auta, mají stejný koníček, požádal ho, jestli neví o někom, kdo by akci zafinancoval, že by potřeboval úvěr vyplatit, V. mu navrhl variantu s G. Mohlo se stát, že V. převzal úvěrovou

dokumentaci, kterou měl někde ověřit a podepsat, popř. zavkladovat zástavní smlouvy na katastr. Na paní P. on sám dostal doporučení, nevzpomíná si od koho, před touto věcí P. znal, měl několik takových případů a potřeboval je přefinancovat dlouhodobým úvěrem od banky. U Š. ale došlo k tomu, že Š. nevěděl, jestli chce nemovitosti prodat nebo je nechce prodat. Jméno Věra Z. mu nic neříká, s touto nikdy nejednal. Neví, proč nezaúčtoval smluvní a sankční úroky do účetnictví společnosti Dextrum Invest, jeho účetní byla v tu dobu Ladislava M., veškeré podklady jí předával.

K vymáhání pohledávky nepodnikl žádné kroky, neboť dál jednali se Š. o dalším řešení, mohl uplatnit exekutorský zápis, ale nechtěl, chtěl s ním dojít do nějakého rozumného konce. Jeho společnost nikdy na nikoho žádnou exekuci nevydala. Pokud jde o to, jaká byla schopnost Š. orientovat se ve finančních záležitostech a uzavíraných listinách, tak určitě se při sepisování o smlouvách bavili, určitě to procházeli, u exekutora mu byly čteny z exekutorského zápisu, Š. na základě toho musel pochopit základní body, tzn. částka peněz, převzetí hotovosti, úroky, sankce, které tam vznikají, proto o tom nechal udělat exekutorský zápis, aby Š. řádně slyšel, co je obsahem smluv. Do doby, než bylo podáno trestní oznámení, se na něj Š. neobrátil s tím, že něčemu nerozumí, pouze mu zavolal, že ještě potřebuje půjčit nějakou částku peněz, jinak se Š. nemluvil, tento mu nevolal, že by mu něco nebylo jasné nebo mu něco nesedělo. Není si vědom toho, že by mu volal Š. poté, co on sám podepsal dohodu o splátkách dluhu, proč neplatí, jediný, s kým ohledně toho mluvil, byl K., je pravdou, že K. mu volal a urgoval, proč neplatí, K. oznámil důvod, proč to podepsal a proč to nebude platit.

Svědék poškozený **Petr Š.** k věci spontánně vypověděl, že měl díky bývalé manželce nějaké exekuce na sebe, které nebyl schopen splácet. Jednou se mu ve schránce objevil papír, že Š. mu pomůže exekuce vyplatit, tak se zkontaktovali, volala mu K. a domluvila s ním schůzku. Š. přijel k nim, on sám mu řekl, o jaké půjčky a exekuce jde, tyto Š. později vyplatil. Na prvním jednání bylo řečeno, že mu Š. pomůže se oddlužit, pak že sjednají nějaký úvěr, aby mohl udělat na domě třeba plastová okna. Na to přijel Š. s nějakou smlouvou na částku asi 750.000,- Kč, kterou on sám podepsal, aniž by si ji četl. Pak Š. řekl, že to nevyšlo, že to neschválili, tak že mu musí matka přepsat druhou polovinu domu a že vezme půjčku u jiné firmy, což prý také nevyšlo. Neví, co bylo dál, žádné peníze neviděl, půjčka zase nevyšla, potom se Š. ztráceli kontakt, Š. mu nebral telefony apod., a dopadlo to tak, že podal trestní oznámení, neboť přišel o barák.

K dotazům svědek poté uvedl, že to mohlo být v srpnu - září 2010, kdy doma našli leták. K nim domů přijel Š. sám, byla u toho jeho přítelkyně K., jednali ve třech. Na jednání u nich doma si Š. převzal písemnosti od všech exekucí, kde on sám dlužil, s tím, že to zaplatí, nebylo dojednáno, kdy to zaplatí, ale Š. říkal, že to co nejdříve zaplatí, což také udělal. Š. řekl, že to zaplatí ze svého a pak se nějak domluví ohledně úvěru, že by se sjednal úvěr, úvěr by si vzal on sám na sebe, z toho by vrátil peníze Š., které on vynaložil na zaplacení exekucí a něco, co by zbylo, by mohl použít např. na výměnu plastových oken. S návrhem na úvěr přišel Š., on sám na počátku žádný úvěr nepožadoval, neboť by mu nikde ani úvěr nedali, když byl zadlužený. Úvěr neměl sloužit na nic jiného, neměl nic jiného v plánu. Předtím, než začal jednat se Š., se pokoušel žádat v bance o úvěr, to mělo být na plastová okna, jednalo se o částku 120.000,- Kč nebo 150.000,- Kč, něco z úvěru chtěl použít i na konsolidaci. Nevzpomíná si, kolik dlužil na exekucích, než přijel Š., poté, co za něj Š. uhradil exekuce, už potom žádné další exekuce neměl. Pak mu přišla ještě asi jedna exekuce na 11.000,- Kč a s tím potom za

Š. jel. Na prvotním jednání u něj doma se nebavili o konkrétní částce úvěru. Ví, že potom Š. přišel se smlouvou u TG Credit, ale v srpnu - září 2010 se nebavili o tom, kde by se úvěr mohl vzít. Na jednání u nich doma se na ničem nedomlouvali, pouze ohledně úvěru.

Smlouvu na 762.000,- Kč podepsal v Přerově, podpis je jeho, text smlouvy nezná, nepročítal ji. Pokud je v textu smlouvy uvedeno, že mu bylo den předtím zaplacen v hotovosti 370.365,- Kč a v den příjezdu do Přerova mu měla být v hotovosti zaplacená částka 370.000,- Kč, tak to neodpovídá, nebylo mu nic z toho předáno, a to ani částečně. S touto smlouvou o půjčce se v ten den podepisoval ještě nějaký exekutorský zápis, má za to, že to proběhlo ve stejný den, jako když podepisoval smlouvu o půjčce. Pokud jde o to, jak je možné, že podepsal smlouvu, aniž by si ji přečetl, tak to proběhlo v rychlosti, bylo mu to dáno k nahlédnutí, ale celou smlouvu nečetl, přečetl si jen tučně vytištěné, měl na přečtení čas asi 10 minut, je možné, že při čtení smlouvy narazil na zmínku o převzetí dvou částek, ptal se na to obžalovaného, řekl mu, že je to předběžná smlouva k úvěru, který měl Š. zařídit, a že si s tím nemá lámat hlavu. U exekutora žena nezasahovala do jednání, neprobírala s ním článek po článku v zápisu, na tomto jednání byl Š. sám. Na jednání o podpisu smlouvy jej doprovázela matka do Přerova, jeli tehdy vlastním autem. Z jednání ze dne 16.9.2010 odjel bez peněz, matka mu ještě půjčovala na benzín peníze na benzín. Dne 16.9.2010 se rozešli s tím, že Š. úvěr zkusí vyřídit, a že jak to vyřídí, tak mu dá vědět. Myslí si, že se s obžalovaným nebavili o tom, jaký vztah bude mít smlouva na částku 762.000,- Kč k následnému úvěru. Nepamatuje si, za jak dlouho po setkání v Přerově mu Š. řekl, že úvěr nevyšel, zhruba v řádu 2 až 3 měsíců. Když mu Š. řekl, aby na něj matka přepsala svou polovinu domu, řekl mu Š., že u společnosti to nevyšlo, tak že to zkusí jinde, společnost, která měla úvěr poskytnout, Š. nejmenoval, v té době ne, to se dozvěděl, až jak přijel s další smlouvou. Š. mu řekl, že na tak malou částku společnost peníze nedá, že aby dostal větší, tak bude muset požádat matku o přepis její půlky domu na sebe, malou částkou byla myšlena částka 762.000,- Kč. Úvěr měl být žádán asi v částce 762.000,- Kč. Druhá částka měla být žádána ve výši něco přes 1.000.000,- Kč korun. Neví, proč najednou došlo k navýšení částky, to mu Š. nijak nevysvětlil. Kdyby vyšel první úvěr na částku 762.000,- Kč, zaplatil by to, co dlužil na exekuce, investoval by do domu v xxx a zbytek by vrátil Š., co za něj zaplatil. Neví, co by se stalo se zbytkem, asi by to nechal na účtu a pak by se vidělo. Odměna Š. žádná domluvená nebyla, ani se nedomlouvali, jak se to potom bude splácet, dle Š. se měli domluvit až poté, co vyjde úvěr. Očekával, že Š. za to bude určitě chtít nějakou odměnu, ale nebylo řečeno jakou, o tom se vůbec nebavili.

Jeho matka se k přepisu poloviny domu stavěla tak, že z počátku se jí to nelíbilo, ale nakonec na to přistoupila, byla domluvená schůzka u nich v xxx, kde se měli sejít on sám, matka a Š., přítelkyně K. u toho byla také. Na jednání v xxx matka před všemi vynesla požadavek, že by chtěla mít ve smlouvě napsané doživotní bydlení v nemovitosti, už neví, jak na tento její požadavek reagoval Š. Když matka souhlasila a došlo k přepisu její poloviny na něj, následovalo to, že bude Š. vyřizovat další úvěr. Došlo k tomu po nějaké delší době a pak se Š. přestal ozývat, většinou napsal SMS, že je mimo ČR, že jak přijede, tak že se ozve, a přestal reagovat. Pokud jde o smlouvu podepsanou mezi ním a společností TG Credit CZ, tak G. zprostředkoval Š., on sám nebyl na žádném jednání s G., v životě ho neviděl, listiny k podpisu mu dal Š. Nepřečetl si v dané smlouvě, kam přijdou peníze, nevzpomene si přesně na částku, která tam byla uvedená, asi kolem 1.200.000,- Kč, nenarazil ve smlouvě na to, kam peníze přijdou, podepisovalo se to ve Vyškově. Ke smlouvě na částku 1.346.000,- Kč mu Š. řekl, že to

vyřídí, a že mu dá vědět. Pokud je mu předestřeno, že podepisoval smlouvu o půjčce, podle které již měl dostat peníze, tak Š. mu prostě říkal, že to vyřídí. Potom se dál dělo to, že Š. přestal reagovat. Po půl roce je zkontaktoval Z., že to firma Johal odkoupila od Dextrum Invest, a že si mají sehnat někoho bezúhonného, s kým můžou sjednat úvěr, aby nebyli vystěhováni, proto přítelkyně K. oslovila svého bývalého manžela a ten si na sebe vzal úvěr. S kupní smlouvou ze dne 14.12.2011 na č.l. 247-248 spisu přišel a dovezl mu ji ještě Š., nevzpomíná si, co mu k tomu řekl jako zdůvodnění, proč to má podepsat, myslí si, že Z. se u nich objevil až poté, co šel podepsat tuto smlouvu, je možné, že to bylo se Z., už si to přesně nepamatuje. Dohodu o splácení hypotéky mezi ním, K. a Š. vyřizoval Z., neví, proč s tím přišel, asi aby nesplácel celou částku sám, protože neměl tak vysoké příjmy, má za to, že Z. se v této souvislosti kontaktoval se Š. On sám od června 2012 splácí svoji částku 3.000,- Kč měsíčně, několikrát se zkoušel se Š. zkontaktovat, proč nesplácí 8.000,- Kč, ale nebral mu telefon, K. také říkal, že se s ním nedá spojit. Pokud jde o důvod, proč Š. vložil na účet jeho přítelkyně částky 50.000,- Kč a 30.000,- Kč, tak to ho poprosili o půjčku, neboť se jim pokazilo auto a potřebovali pořídit nové kvůli 5 dětem, nesepsali o tom žádnou listinu jako smlouvu o půjčce. Když se takto obrátil na Š., ať jim něco půjčí, byl v očekávání toho, že mu mají přijít peníze z úvěru, částka 80.000,- Kč měla být Š. vrácena z úvěru, až to bude vyřízeno. K jeho žádosti o půjčku se Š. stavěl ochotně, nemusel ho přemlouvat. Pokud jde o smlouvu o půjčce se společností TG Credit CZ, nedostal od Š. vysvětlení, proč nebyl úvěr poskytnut, pouze říkal, že to zase nevyšlo. Kromě exekučních dluhů, které za něj Š. zaplatil a půjčky 80.000,- Kč, od něj jiné peníze neviděli. Neví, proč bylo pro úvěrový subjekt nepřekonatelné to, že měl na sebe napsanu pouze polovinu domu. V minulosti neměl žádné půjčky ani úvěry, pouze prodeje na splátky od Home Credit, což mu udělala bývalá manželka, totiž když přišla věrnostní karta od Home Credit, tak peníze vybrala a zmizela, nevěděl o tom, proto spadl do exekucí, pak tam byla ještě nezaplacená elektřina. V letech 2010 - 2011 nedostal od nikoho žádnou částku zpět, nedostal žádnou, a to ani částečnou, náhradu škody. O úvěr se v minulosti pokoušel v České spořitelně v Rousínově, nepochodil, neboť byl v registru neplatičů, chápal, co znamená, že je v registru neplatičů, že mu vlastně půjčku nikdo nedá. Neví, kolik měl celkově v tu dobu dluhů, nebyly žádné jiné dluhy než ty v exekuci, které řešil se Š. K. v té době věděla o sumách peněz, o kterých se bavili se Š., věděla o výši půjčky se společností Dextrum Invest, smlouvy donesl i domů, tak je viděla, věděla o tom, že je podepsal, nedovede říct datum, kdy podepsal smlouvu s Dextrum Invest. Trestní oznámení podával asi 3 až 4 roky zpětně. V té době neměl účet u bankovního ústavu, do té doby výplaty inkasoval většinou na ruku v hotovosti, ke dni 16.9.2010 neměl zřízený bankovní účet. Na letáku, který přišel do schránky, bylo přímo jméno Rostislav Š. a telefonní číslo, je pravdou, že leták přišel v obálce přímo na jeho jméno a adresu xxx. Zástavní smlouvu jeho matka podepsala společně s ním, myslí si, že to bylo podepsáno ve stejnou dobu, jak byla podepsaná první smlouva v Přerově, obsah smlouvy nezná, nečetl ho, určitě matka do smlouvy nahlédla, ale neví, jestli to četla celé.

Svědce **Josefa K.**, matka poškozeného, uvedla, že na adrese xxx bydlel tehdy její syn Petr Š., ona sama v roce 2010 bydlela v xxx, nemůže se vyjádřit k jeho finanční situaci v roce 2010, neboť se jí nesvěřoval, nevěděla, že měl nějaké exekuce. Byla do celé věci vtažena až tím, když se na ni obrátil syn, aby mu dala její polovinu domu, odůvodnil to tak, že si potřebuje půjčit peníze, ale neřekl jí, na co, syn jí řekl, že má člověka, který by mu půjčil peníze, ale že tento požaduje, že musí mít celý barák, že mu nemůže půjčit na polovinu domu. Synovi řekla, že mu vyhoví, ale pod podmínkou, že tam bude mít doživotní bydlení, což se ale nestalo, kdyby totiž její manžel zemřel, tak by byla bez

bydlení. Syn jí řekl, že požadavek na přepis poloviny domu má od nějakého Š., že jinak mu půjčku nemůže udělat, že půjčku může udělat až na celý barák. Neví, jestli syn v té době už od Š. nějaké peníze dostal. Syn jí v létě 2011 neřekl částku, kolik si chce půjčit. Při osobním jednání ji Š. přemlouval a prosil tři hodiny, ať to napíše na syna, potkali se tehdy všichni tři v xxx. Obžalovaný jim maloval med kolem pusy, stále sliboval, stále mluvil a mluvil, ani tomu moc nerozuměli. Nemluvilo se o tom, že na nemovitosti dojde ke zřízení nějaké zástavy. To bylo jediné jednání se Š., které absolvovala. Ohledně nemovitosti v xxx dál neabsolvovala žádné jiné jednání se synem, ptala se ho následně, jak to vypadá a on jí říkal, že také neví, jak to všechno pokračuje, bližší informace se dozvěděla až loni u soudu. Neví, na co syn potřeboval peníze. Na jednání se Š. nezaznělo, na co peníze budou použity, tam se pouze řešilo to, aby barák přepsala na syna, na tomto jednání se neřešilo nic o rekonstrukci nemovitosti v xxx.

V roce 2010 nebyla v Přerově, neví nic o tom, že byl obžalovaný se synem dne 16.9.2010 podepsat u exekutora listiny a ona měla přijet autem se synem, to si nepamatuje. V nemovitosti v xxx bydlí dosud syn sám. Syn na ni nenaléhal, aby na něj přepsala dům, syn se jí pouze zeptal, jestli to udělá, to Š. naléhal tak, že ji ukecal. Měla stále podmínku, že tam chce mít napsáno doživotní bydlení, na to jí obžalovaný nikdy neodpověděl. K. je přítelkyně syna asi 5 roků, nestýká se s nimi. Neví o tom, že by se chtěl syn tehdy někam stěhovat, změnit práci či začít podnikat, měl stále práci, nesvěřoval se jí, že by chtěl pracovat v pohostinské činnosti někde na Bruntálsku. Neví, proč nakonec nedošlo ke zřízení věcného břemene jejího bydlení, všechno zařizoval Š. K podpisu darovací smlouvy došlo v xxx, byli u toho všichni tři, nebylo to podepsáno v ten samý den, kdy je Š. přijel přesvědčovat, byla hloupá, když to podepsala. Se smlouvou přijel syn s tím, že to má jít podepsat na poštu. Nepodepisovala v této souvislosti s touto nemovitostí žádnou jinou listinu, nepodepisovala zástavní smlouvu, žádné papíry nedostala. Pokud jde o zástavní smlouvu mezi Dextrum Invest na straně jedné a Petrem Š. a Josefou Š. na straně druhé, ze dne 16.9.2010, bez ověření podpisů, tak to vypadá jako její podpis, obsah smlouvy nezná, nic nedostala, smlouvu si nečetla předtím, než ji podepsala, pokud je na listině napsáno, že byla podepsána v Přerově, tak si trvá na tom, že v Přerově nikdy nebyla, na této listině se neověřovaly podpisy na poště, neví proč, Š. ji mohl listinu podstrčit k podpisu, jak byl u nich. Neví, jak je syn orientovaný ve finančních záležitostech, z rodinných důvodů s ním moc nemluví.

Svědék **Zdeněk K.** vypověděl, že před jarem 2012 za ním přišla jeho bývalá manželka Jana K. a požádala jej, jestli by jí a Petru Š. nepomohl, aby nepřišli o barák, jestli by si nevzal hypotéku a nekoupil jejich barák, hypotéku že by splácel Š. a Š. Podle tvrzení K. a Š. je Š. o dům připravil. Napřed nesouhlasil, ale nakonec souhlasil. Š. se Š. se prý dohodli, jakou částkou budou každý splácet, napsala se dohoda o splátkách, podle které Š. měl splácet 3.000,- Kč a Š. 8.000,- Kč měsíčně. Hypotéku vyřídil Z. Po zaplacení hypotéky by se nemovitost vrátila do vlastnictví Petra Š. Š. hypotéku splácel částkou 3.000,- Kč, Š. zaplatil pouze jednu splátku, několikrát mu on sám volal, jestli hypotéku bude splácet, vždy jej ujistil, že hypotéku splácet bude, což se však nestalo, místo Š. hypotéku splácí on sám. Š. byl tehdy nějak zadlužený, ale podrobnosti už neví. Požadavek na hypotéku byl na částku 1.950.000,- Kč, neřekli mu, proč zrovna tuto částku, ani se na to neptal. Důvodem toho, že nakonec souhlasil, bylo to, že v domě bydlí jeho děti, které má s bývalou manželkou. Předtím, než uzavřel úvěrovou smlouvu, s obžalovaným nejednal, poté, co byl problém s nesplácením hypotéky, mu jen telefonicky volal, nikdy se nesešli. Neříká mu nic jméno Jitka P. Tomáš Z. vyřizoval hypotéku a všechno další za něj samotného,

Z. byl ve styku se Š., byl postaven před hotovou věc, že hypotéku mu vyřídí Z., to mu řekl Z., s tímto jednal osobně. Hypotéku financovala firma Johal Enterprise v zastoupení Z., oni byli v tu dobu vlastníkem nemovitosti. Nevěděl nic o tom, že by na nemovitosti bylo zástavní právo společnosti Negron CZ, než vyřizoval hypotéku. Peníze ve výši hypotéky 1.950.000,- Kč měla dostat Johal Enterprise. Neví, za jakých okolností se tato společnost stala vlastníkem nemovitosti. To, že by se nemovitost po splacení hypotéky vrátila do vlastnictví Š., je napsáno v dohodě o splátkách. Sepsání dohody o splátkách dluhu inicioval Z., neví, kdo do dohody o splátkách zaangažoval Š., neví, kdo sestavil text dohody, ale zajišťoval to Z. V roce 2012 Š. neznal, když se u něj objevila bývalá manželka se žádostí o pomoc, tak o Š. nevěděl nic, většinou v této věci jednal s bývalou manželkou, jednal se Š. možná jednou, pouze o problému s hypotékou, o ničem jiném s ním nejednal. Z. na něj nakontaktovala bývalá manželka. Neví nic o finančních vztazích mezi Š. a Š. On sám je dosud vlastníkem nemovitosti xxx. Pokud v předchozí výpovědi před soudem uvedl, že mu poškozený při řeči řekl, že měl na sebe nějaké exekuce, tak pravdou je, že Š. asi měl nějaké finanční problémy, podrobnosti už neví. Neví, v čem měla spočívat pomoc obžalovaného Š. Podle Š. a K. je obžalovaný o dům připravil, ale neví, jakým způsobem.

Svědce **Jana K.** k věci uvedla, že v projednávaném období byla přítelkyní Š. a je dosud. O úvěrech nic neví, protože u jejich vyřizování nebyla. Ví pouze o tom, že k nim přijel Š., byla u nich K., a Š. chtěl, aby se přepsala půlka domu na Š., časově to nedovede zařadit, do té doby neabsolvovala žádné jednání. Š. jí třeba jen řekl, že jede do Přerova podepsat nějaké papíry, ale nejezdila s ním, takže neví, co vyřizoval. V srpnu - září 2010 žili ve společné domácnosti se Š. na adrese xxx, K. tam s nimi nežila, v té době byla na mateřské dovolené. Finanční situace jejich rodiny v tu dobu byla průměrná, neuhrazené závazky z minulosti měl Š., ona neměla závazky, jeho finanční závazky se týkaly předchozích manželství, pamatuje si, že jim odpojili elektřinu, tu následně zaplatili, šlo o částku kolem 10.000,- Kč, na to jí půjčil K., to bylo v roce 2010. Leták s nabídkou na oddlužení našla ve schránce, bylo to v obálce, obálka byla nadepsaná jménem Petr Š., xxx, obálka byla bez známky a bez poštovního razítka. Osobou, která nabízela finanční pomoc, byl Š., nebyla tam žádná obchodní společnost, byl tam uveden Š. a telefonní číslo na něj, nabídku letmo četla, bylo tam něco v tom smyslu, že vyplácí exekuce a nabízí finanční pomoc. Š. na to reagoval tak, že zavolal, bylo to v srpnu či září 2010, Š. se zmínil, že mu Š. pomůže, že za něho Š. zaplatí exekuce, Š. jí neřekl, v jakém objemu exekuce jsou a kolik celkem zaplatí, Š. jí neřekl, co za to Š. bude chtít. Neví, jestli následně došlo k zaplacení exekucí. Kromě nalezení letáku ve schránce a jednání s K. nebyla u ničeho jiného účastna. Š. jí neoznámil, že má mít tři čtvrtě milionu k dispozici v hotovosti, stoprocentně může vyloučit, že by nějaké větší peníze použil při provozu domácnosti, neví o tom, že by najednou disponoval nějakými penězi a sám vyplatil nějaké exekuce. K. pak musela přepsat na Š. polovinu domu, aby Š. dostal větší úvěr, u tohoto jednání byla, bylo to u nich v xxx, byla u toho ještě K., Š. a Š., Š. K. trochu přesvědčoval, padlo tam, že je to proto, aby dostal Š. větší úvěr, a že si pak můžou vyměnit např. plastová okna, neví, proč to nešlo bez přepisu poloviny domu, to Š. na jednání neřekl. K. to ze začátku nechtěla, ale poté, co její syn potřeboval pomoci, na to kývla, její syn ji o to také prosil. K. v polovině roku 2011 nevěděla, jaké dluhy má její syn. Š. na jednání matku nepřesvědčoval, ať to přepíše na něj, nechal jednat Š. Nezaznamenala finanční změnu v hospodaření rodiny v září 2011, nezaznamenala, že by přítel přišel s tím, že má čtvrt milionu.

V letech 2011 - 2012 nezaznamenala změnu vlastníka nemovitosti xxx. Název společnosti Johal Enterprise jí něco říká, říká jí něco jméno Z., tento k nim přijel a řekl, ať si seženou nějakého bezúhonného člověka, který by dům mohl odkoupit od Johal Enterprise, tak si sehnali jejího exmanžela. Z. s nimi poté jel do banky do Brna, tam jela také, tam se to všechno přepsalo, K. si vzal úvěr a odkoupil od nich dům. Na jednání Z. uvedl, že společnost Johal Enterprise je vlastníkem nemovitosti, tomu se divili, to bylo až poté, co K. napsala polovinu domu na syna, bylo to s odstupem asi půl roku, nevěděla nic o tom, že její přítel měl uzavřít kupní smlouvu s Johal Enterprise a odprodat nemovitost za 1.590.000,- Kč, protože by si to nejspíše pamatovala. Ona osobně neřekla bývalému manželovi, že obžalovaný připravil Š. o nemovitost, toto padlo, až byli se Z. za K. a bavili se tam hromadně, řekl to Z., že Š. připravil Š. o nemovitost, takže je potřeba, aby to K. vzal na sebe. Není jí známo nic o tom, že její přítel měl dne 1.9.2011 podepsat smlouvu o půjčce se společností TG Credit CZ na částku 1.346.000,- Kč. Hotovostní vklad v celkové výši 80.000,- Kč byl na její bankovní účet od Š. připsán z toho důvodu, že ho prosili, že by si potřebovali koupit auto, neboť jejich staré auto dosloužilo, na to použili částku 50.000,- Kč, neví, na co použili částku 30.000,- Kč, neví, proč se obrátili zrovna na Š., obrátil se na něj Š., ona sama se Š. o této částce nejednala, má za to, že šlo o půjčku, myslí si, že půjčka 80.000,- Kč nebyla dosud Š. vrácena, neví, z jakého důvodu, neví, jestli o tom byla nějaká písemná smlouva, neví, proč zrovna částka 80.000,- Kč. V letech 2010 - 2011 neměli s přítelem žádné podnikatelské úmysly s pohostinstvím v obci Horní Loděnice. Neví, jestli absolvovala nějaké jednání, kde by se bavili o tom, že Š. vypomůže finančně Š. Pokud ve své předchozí výpovědi před soudem uvedla, že v obci Horní Loděnice si v červnu 2010 pronajali kiosek, tak ten byl otevřen jen pro známé, které tam mají, toto jejich podnikání bylo asi v roce 2010, to, co uvedla před soudem před rokem, byla pravda, nepamatuje si dnes už skoro nic. Neví, jaká tam byla částka, kterou Š. měl vyplatit na exekuce. Nevěděla o tom, že by Š. někdy někam jel pro peníze, když někam začal jezdit, tak jezdil za Š., už si nepamatuje, co jí Š. tehdy řekl. Neví, jaké bylo orientování Š. ve finančních záležitostech v letech 2010 - 2011, do toho se nepletla, s penězi u nich doma hospodařila víceméně ona sama. Neví, jestli si matka Š. kladla nějakou podmínku k přepisu poloviny domu, rozumí pojmu věcné břemeno. Neví, v jakých rádech se dluhy Š. pohybovaly, také neví o četnosti dluhů. Její druh jel do Přerova podepsat nějaké papíry asi dvakrát či třikrát, nezaregistrovala žádné náklady do nemovitosti v souvislosti s půjčkou peněz, na domě se neudělalo vůbec nic, pokud by vyšel nějaký úvěr, tak by se tam určitě něco opravovalo.

Svědčyně **Jitka P.** uvedla, že v této věci byla požádána od zájemce i prodávajícího o vyřízení úvěru, jednalo se o Zdeňka K. a o společnost Johal Enterprise. Zнала Tomáše Z. z místa bydliště celou řadu let, jejich vztahy nebyly nikdy bližší, zná ho pracovně, spolupracují spolu už dlouho, mají podobné podnikání. Nezná předmět podnikání společnosti Johal Enterprise, společnost nezná, spíše ani nevěděla, že společnost zastupuje Tomáš Z. V této věci se na ni obrátili obě dvě strany, prvotně ji asi kontaktoval Z. Věděla v té době, že nemovitost se jednou prodávala a neprodala se, pak ji kupoval Johal Enterprise a pak ji koupil K. Ví, že nemovitost měl koupit Karel H., má na mysli trestní věc, ve které stanula před soudem společně s H. a Z. Neřešila se Z. v polovině roku 2012, že se na ni zase obrátil ohledně nemovitosti v k.ú. xxx, Z. jí řekl, že ho oslovil zájemce, že chce koupit nemovitost, neřešili spolu, proč zrovna K. Osobu Petra Š. viděla pouze u soudu. Neví o tom, že K. se Š. spolu uzavřeli nějakou dohodu o splácení úvěru. Zná Š., kromě soudu ho viděla asi třikrát v životě, poprvé ji kontaktoval, když nabízel do realitky na prodej nějaké nemovitosti, kde byly exekuce, takže dostali nabídku na tyto

nemovitosti, její manžel má realitní kancelář. Osobnímu setkání mezi H. a Š. přítomna nebyla. Pokud jde o čestné prohlášení na č.l. 692 spisu, pak je na něm její podpis, nikdy nebyla svědkem jejich setkání, jednou slavili se zaměstnanci a H. tam listinu přinesl, chtěl po ní, aby to podepsala, ze srandy to podepsali, H. nebyl její kolega v zaměstnání, chodil k nim jako zákazník do restaurace, neřešili důvody vystavení této listiny. Nepřijala nic jako odměnu od Z. za zprostředkování úvěru. K. nikdy neviděla, samotný podpis úvěrové smlouvy řešil Z.

Svědék **Karel H.** vypověděl, že byl řešen u Okresního soudu ve Znojmě, kdy měl fiktivní úvěr na Š., ale zrušil to ještě dříve, než se začaly vybírat peníze. P. za ním přišla, jestli si chce vydělat 40.000,- Kč, říkala, že nehrozí žádné riziko, že je to právně ošetřeno, že si to bude splácet sám Š., že jej to nic nebude stát. Pak mu známý řekl, že to je podvod, a že když nebude splácet, tak to bude na něj, P. mu říkala, že to nejde zrušit, tak jel do pobočky banky a řekl, že to je podvod, tak to zrušili ještě dříve, než se to začalo vyplácet. Úvěrovou smlouvu podepsal, ale zrušil, k vyplacení úvěru nedošlo, to se stalo v období září - říjen 2011, v prosinci 2011 to zrušil. P. říkala, že Š. si úvěr z nějakého důvodu vzít nemůže. P. věděla, že byl tehdy bez peněz, dělal brigády na penzionu, uklízel, dali mu 20.000,- Kč toho dne, jak je tam napsáno, když to zrušil, tak si musel odpracovat dluh 20.000,- Kč. Text listiny napsala P., pokud P. před soudem uváděla, že s listinou přišel on sám a chtěl ji po ní podepsat, tak je blázen. Úvěrů bylo celkem pět, Tomáše Z. viděl, jezdil za P. do penzionu, spolu tito dva dělali úvěry, penzion provozovala P. Š. viděl jen u soudu, ani dotyčný dům v xxx neviděl. Částku 20.000,- Kč mu dala P. Obžalovaného vidí poprvé před soudem.

Svědkyně **Věra Z.** uvedla, že obžalovaného nezná, viděla ho pouze u soudu, jména Š. a Š. poprvé slyšela na policii. Byla v této věci požádána Tomášem Z. o půjčku ze společnosti Negron CZ pro firmu Johal Enterprise, kterou řádně vrátil, bylo to v roce 2011 nebo 2012, peníze mu půjčili na dobu v řádu jednoho měsíce. Předtím, než ji Z. požádal, ho znala dlouho, asi 10 let, dříve spolu něco obchodně řešili, ale žádný blízký vztah spolu nemají, běžný známý ze života. Před tímto případem společně neuskutečňovali žádnou podnikatelskou či obchodní činnost. Společnost Negron CZ se na konci roku 2011 zabývala pronájmem nemovitostí a obchodní činností, v té době ještě vozili kůže. Finanční půjčky nedělali, to byl jediný případ, co udělali za celou dobu jejího působení ve společnosti, měli to ošetřené smlouvou, část šlo v hotovosti a část bezhotovostně, doklady k tomu předkládala na policii, má za to, že šlo o částku kolem 1.000.000,- Kč, pokud je jí predestřeno, že to bylo 1.800.000,- Kč, tak asi ano. Bylo to vrácené v termínu, možná tam byla předtím nějaká lhůta a pak se to prodloužilo o měsíc, peníze byly vráceny na účet, neví, co bylo důvodem prodlevy. Tomáše G. z Ostravy nezná. Osoba Pavel V. jí nic neříká. Když to nebylo v termínu vrácené, tak dělali nějakou zástavu, ale už neví, k jakému majetku, je možné, že to byly nemovitosti v k.ú. xxx, už si nevzpomíná, jak tehdy vypadal list vlastnictví nemovitostí, vůbec neví, jestli tam nebylo jiné zástavní právo. Karla H. a Jitku P. nezná, ví, že Tomáš Z. někdy jméno P. vzpomněl, ale již neví, v jaké souvislosti.

Svědék **Rostislav J.** vypověděl, že Rostislavu Š. peníze půjčil opakovaně, ví, že Š. podniká v oboru s nemovitostmi a peníze potřebuje pořád, sem tam mu peníze půjčí. Určitě mu v roce 2010 půjčil peníze, ale neví, jestli to bylo na tento obchod nebo na nějaký jiný, tento si od něj půjčuje během roku peníze v různých částkách, takže konkrétní částku říct nedovede. Většinou mu půjčuje v hotovosti, přijíždí si Š. k němu. V minulosti

mu půjčoval peníze hodněkrát, např. desetkrát, převážně to byly vyšší částky v řádu statisíců. Neříkal mu, co konkrétně chystá za obchod, o to se nezajímá. On sám si vždy píše nějaký příjmový doklad, a když mu Š. peníze vrátí, tak to skartuje, dělá si svou evidenci, půjčuje mu peníze bezúročně, je to kamarádská půjčka. Jednou mu půjčoval peníze přes notáře, je to asi 4-5 let zpátky, Š. to potřeboval ne pro podnikatelskou činnost, ale pro vlastní potřeby, bylo to pro vyplacení nějaké osobní hypotéky, takže si to chtěl pohlídat smlouvou, částka byla vyšší, činila přes 1.000.000,- Kč, asi 2.000.000,- Kč, přesně nedokáže říct, sepsal u notáře byl jeho požadavek, nyní již neví, jestli mu to tehdy půjčoval bezhotovostně nebo v hotovosti, to byl jediný případ, který řešil notářsky, v ostatních případech si vždy nechal podepsat příjmový doklad a po vrácení peněz ho skartoval. Nikde si to neeviduje. Nedovede uvést konkrétní částky, které mu v minulosti půjčoval, šlo o částky do 1.000.000,- Kč, dal mu např. 300.000,- Kč, následně si přijel, dal mu třeba dalších 250.000,- Kč, také se mohlo stát, že mu půjčoval v jeden den částku přesahující 400.000,- Kč, nejvíce si od něj Š. půjčoval peníze v letech 2009 - 2012, potom už nepotřeboval, tak to nějak ochablo. Když vešel v platnost zákon o boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, tak se to udělalo tak, že se to rozdělilo, že dneska předal část a zítra další část. Nejednalo se o podnikatelskou půjčku, ale předával své osobní peníze kamarádovi. Pokud jde o půjčované částky, peníze má doma v trezoru, mívá tam běžně vyšší statisícové částky. Pokud obžalovaný u hlavního líčení hovořil o smlouvě o půjčce, tak asi myslel příjmový pokladní doklad nebo doklad, na který mu půjčil peníze, dle něj s ním nedělal žádnou notářsky ověřenou smlouvu. Dříve peníze půjčoval různými způsoby, buď měl jednoduchou smlouvu anebo byl příjmový pokladní doklad, jedno z toho měl vždy od druhé strany podepsané. Obžalovanému peníze půjčoval jako fyzické osobě, půjčoval peníze i P. ze společnosti Dextrum Invest. Nezná osoby jménem Tomáš G., Tomáš Z., Pavla V. viděl jednou, když se potkali ve Zlíně ohledně půjčování aut, řekl mu o něm Š., jsou to asi 3-4 roky nazpět. Obžalovaného zná dlouho, už tak 10 let, jejich vztah by charakterizoval jako normálně kamarádský, od doby, co dostal předvolání k hlavnímu líčení, se s ním osobně neviděl, jednou mu Š. telefonoval, už ani neví, kvůli čemu mu volal, neptal se jej na to, proč má přijít jako svědek k soudu. Pokud jde o vrácení půjčených peněz od Š., byly různé situace, bývaly i prodlevy, zatím mu však peníze vždy vrátil. O žádných problémech obžalovaného neví, obžalovaný navenek vystupuje tak, že žádné problémy nemá. Obžalovaný si od něj v roce 2010 a v následujících letech půjčoval podle něj proto, že nemá takové finanční zdroje, které potřebuje na své podnikání, obžalovaný se mu nikdy nesvěřil, že by měl v té době nějaké exekuční řízení.

Svědék **Pavel V.** uvedl, že jej tehdy oslovil Š., že má nějakého dlužníka, a jestli by mu byl schopný zprostředkovat investora, který by mu to přefinancoval, předložil mu k tomu nějaké podklady, list vlastnictví, kolik Š. dluží, fotografie k nemovitosti a základní věci. Proto oslovil svého známého investora Tomáše G., ten nabídl, že je schopný finance půjčit. Dále se se Š. v této věci potkávali, tento volal Š. kvůli podrobnostem, pak proběhl podpis. Pokud jde o hotovostní vklad na pobočce v Raiffeisenbank ve Zlíně v roce 2011 ve výši 1.450.000,- Kč, tak to si opravdu nevybavuje, to byl vlastně vklad G. potom na vyplacení peněz. Pokud jde o to, kde on sám tyto peníze vzal, tak to byl nějaký investor, který Š. potom dával nějaký další úvěr, ale kdo přesně to byl, to už si nyní nevybavuje, pokud jde o jeho roli, tak si myslí, že to bylo tak, že Š. pak zařídil nějaké dlouhodobé přefinancování a požádal jej samotného, ať řekne G. o vyčíslení, ale už opravdu neví, proč to vkládal svým jménem v bance. Peníze mu dávali nějakí dva lidé, nějaký investor a ještě jeden jeho kolega, s těmito lidmi se potkal před Raiffeisenbankou, neví, proč to nedal na přepážce banky jako vklad sám investor, tyto obchody dělá 9 let a udělal jich hodně. Nyní si vzpomíná, že jeden investor se jmenoval P. nebo P. ze Zlína, jeho setkání před bankou pravděpodobně domluvil Š.

G. mu vyčíslení dluhu určitě dodal v písemné podobě, už si nepamatuje, jaká částka tam byla. Rostislava J. nezná, je dost možné, že se s ním J. potkal kvůli půjčení auta, ale to si už nevybavuje, nepamatuje si, že se měli s J. seznámit před 4 roky. Pokud jde o Tomáše Z., myslí si, že to byl člověk, který byl před bankou s druhým mužem, do prosince 2011 Z. neznal, od té doby s ním nebyl v kontaktu. Už si nepamatuje, jestli peníze dva muži vypláceli jako firma nebo fyzická osoba. S Petrem Š. se nikdy nepotkal, u nemovitosti v xxx nebyl, ale je pravdou, že když G. vyplácel Š., tak tam byl s G., tito šli podepisovat smlouvy o úvěru G., když G. vyplácel zástavu Š., u předání peněz nebyl, jednání proběhlo někde ve Vyškově, na setkání byl i Š., vzal si smlouvy, pak tam přišel Š., ale toho neviděl, Š. šel s ním to někde ověřovat, pak přišel Š. s podepsanými smlouvami. On sám byl na setkání společně s G., protože mu zprostředkoval klienta. Nevzpomene si, jestli měl u sebe G. toho dne nějakou finanční hotovost, že by měl někoho vyplácat v hotovosti, neví, jestli nebyl u předávání nějaké finanční hotovosti, ale rozhodně si na to nevzpomíná, neví, jestli se zrovna tam předávala nějaká finanční hotovost.

Š. se na něj obrátil v této věci, protože jim dříve zprostředkoval klienty, kteří potřebovali vyplatit exekuce. Pokud jde o to, jak na tom Š. byl v roce 2011, tak ví, že potřeboval peníze, které půjčil Š., aby se vrátily, aby mu to někdo vyplatil, nějaký investor. Neví, jakou částku vyplatil Š. Š. On sám běžně zprostředkovává G. takové obchody, byl za to honorován G., dostal za to částku zhruba 30.000,- Kč. Přesně neví, kolik na obchodu vydělal G., v té době to určitě věděl, protože tyto podmínky G. řekl dále Š. Neví, kolik jako zisk realizoval Š. Na setkání u pobočky banky ve Zlíně to pravděpodobně proběhlo tak, že dva muži přinesli částku 1.450.000,- Kč a tu mu předali; určitě to nebylo předáno naráz, neboť taková částka se ani nemůže předávat, nebo možná na pokladnu v bance se může vložit, to neví, nějaké předání určitě muselo proběhnout a určitě i v bance je jeho podpis, jestli to vložil jednorázově nebo na vícekrát. Nevybavuje si, jestli o předání mezi ním a dvěma muži proběhl nějaký písemný doklad, sám se podivuje tomu, proč to vkládal on sám, když peníze půjčovali muži. Pokud to celé vkládal do banky naráz, tak mu to asi i těmi dvěma muži bylo předáno naráz, netušil v tu dobu, jestli neporušuje zákon proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, nevěděl, že je povolena hotovostní předávka peněz jen do určité výše. Neříká mu nic název společnosti Johal Enterprise. Když dojednával tento obchod, tak si myslí, že na nemovitosti byla zástava Š., není si vědom toho, zda tam byla ještě nějaká jiná zástava. Pokud ve své předchozí výpovědi před soudem vypověděl, že obžalovaný převzal nějakou finanční hotovost, jejíž výši si nepamatuje, dne 1.9.2011 na jednání za účasti Tomáše G. ve Vyškově, tak si nevybavuje přesně, jestli to tak bylo, jestli byla Š. vyplacena nějaká finanční hotovost nebo ne, pokud to před rokem tvrdil, tak teď si na to nevzpomíná, ví, že G. Š. dával určitě smlouvu. Pokud před soudem dříve tvrdil, že „převzal i finanční hotovost“, tak asi si na to předtím vzpomněl. Jestli G. předával Š. nějakou hotovost, tak si na to určitě nechal podepsat nějaký příjmový doklad, zná G. a pokud předával hotovost, tak měl určitě podepsaný příjmový doklad. Textaci smlouvy chystal G. a jeho právníci. On sám nemluvil nikdy ani telefonicky se Š. Nezná Věru Z., Jitku P. ani Karla H.

Svědék **Tomáš Z.** k věci uvedl, že vše, co je uvedeno v obžalobě, se událo dlouho předtím, než vůbec Š. a Š. znal, k věci byl přivolán až ve fázi, kdy se domluvili s nějakým mužem, který měl dům Š. kupovat a bylo potřeba vyplatit zástavu Tomáše G. On sám vzal firemní peníze, vyplatil zástavu a mohl se realizovat úvěr, ten se nakonec nerealizoval. Tehdy vyplácel zástavu G. pro úvěr pro Raiffeisenbank, s tím za

ním přišli, jemu byla předložena dokumentace úvěru, že dům někdo kupuje a je potřeba dům tzv. vyčistit od zástavy lichváře TG Credit CZ, tak proto jej požádali, ať to vyplatí s tím, že se to zaúvěruje a peníze se mu takhle vrátí. O tuto službu jej požádala Jitka P., která úvěr vyřizovala, protože je to úvěrová makléřka, úvěr žádal nějaký její známý Karel H., tento chtěl koupit nemovitost od Š. Obrátili se na něj, neboť věděli, že přístup k nějakým penězům asi měl, nikdo z nich peníze neměli, bylo potřeba nemovitost vyčistit, aby to banka zaúvěrovala. Do té doby neznal Tomáše G. ani Rostislava Š., neznal do té doby osobu jménem Pavel V., vůbec neví, kdo to je. S Petrem Š. se setkal, jednal s ním ohledně vyplacení zástavy TG Credit CZ, jednal s ním jednou, maximálně dvakrát, na nemovitosti v xxx, jednání byla přítomna partnerka Š., jednal s ním, byl majitelem nemovitosti. Nyní si nepamatuje částky, kolik dluhů vázlo na nemovitosti, určitě to bylo přes 1.000.000,- Kč. Š. tehdy věděl, kolik dluží, protože on sám po něm chtěl přesné vyčíslení dluhů a jaké tam jsou zástavy, až to věděl, tak volal G. Neví, jaké plány měl H. s nemovitostí, ani neví, jak byl domluven se Š., s H. v této věci vůbec nejednal. S G. jednal jednou po telefonu a poté jednou, když mu předával peníze, tím myslí, když poskytl peníze na vyčištění nemovitosti. Peníze poskytl za společnost Johal Enterprise, již neví, jakou částku G. předal, má moc starostí, toto je pro něj vyřízená věc, kterou hodil za hlavu, částku mu předával v hotovosti, částka dělala kolem milionu. Pak tam byly dvě nějaké malé exekuce a to předal přímo exekučnímu úřadu, šlo o částky 10.000,- Kč nebo 15.000,- Kč. Na žádnou další platbu, aby vyčistil nemovitost, si nepamatuje. Se Š. v této věci nikdy nejednal. S Pavlem V. nejednal. Zná Věru Z., je to obchodní partner firmy Johal Enterprise, má za to, že v této věci nesehrála žádnou roli, pouze ví, že peníze pak posílal jí, neboť tam byl nějaký obchodní vztah nebo nějaká jiná půjčka mezi firmou Johal Enterprise a její firmou, tak to nějak vyrovnali. Peníze na vyplacení dluhů Š. poskytovala firma Johal, s tím Z. neměla nic společného, společnost Negron CZ s touto věcí neměla nic společného. Pokud jde o to, zda poskytla společnost Negron CZ peníze společnosti Johal na vyplacení závazků Š., tak neví, jestli to byly zrovna peníze společnosti Negron CZ. Pokud je mu předestřena zástavní smlouva ze dne 17.1.2012 mezi Negron CZ jako věřitelem a Johal Enterprise jako zástavcem, kterou Johal Enterprise zastavila nemovitost pro věřitele Negron CZ s tím, že se jednalo o zajištění půjčky ze dne 22.12.2011, tak je to již několik let a jak to přesně bylo, to už neví. Nyní si vzpomíná, že ve firmě nebylo tolik peněz, tak požádal Z., aby mu na to půjčila, neví, jakým podílem na to přispěla, pokud se v zástavní smlouvě hovoří o částce 1.800.000,- Kč, tak není schopen rozklíčovat, kolik poskytla Johal a kolik Negron. Pokud jde o okolnosti uzavření kupní smlouvy mezi Š. jako prodávajícím a Johal Enterprise jako kupujícím, tak z hlavy to neřekne. Ví, co bylo důvodem toho, že smlouvu podepsali s odstupem asi 17 dní a ne záraz, firma Johal dala peníze na to, aby vyplatila firmu TG Credit CZ, jednu exekuci, možná i druhou, a měl se udělat úvěr, který si měl brát Karel H., ten od toho odstoupil, úvěr si nevzal, tedy byli ve fázi, že peníze firma Johal zaplatila, ale neměla je jak dostat zpátky, tak přišel za Š. s tím, že bylo zaplacení plno peněz a úvěr žádný není a je potřeba to nějak vyřešit, tak se domluvili, že za peníze se dům prodá s tím, že oni tam zůstanou bydlet a budou si hledat, kdo si to vykoupí za dluhy zpátky, tím myslí jednání, které potom vyústilo v to, že si našli K. Nebylo jeho účelem koupit nemovitost. Pokud jde o to, kde vzal jistotu, že Š. přistoupí k uzavření kupní smlouvy, když již před uzavřením kupní smlouvy zaplatil 1.590.000,- Kč, tak mu prostě věřil. Nevzpomene si, kdy Negron CZ fakticky půjčil peníze v návaznosti na uzavření smlouvy o půjčce ze dne 22.12.2011, neví, jestli šla půjčka od společnosti Negron CZ na bankovní účet nebo byla vyplacená v hotovosti. Pokud jde o uzavřenou trojdohodu mezi Š., Š. a K., tak on sám účast Š. určitě nezajistil, ale Š. jemu vykládal historku, která se měla stát, tak mu říkal, že by bylo dobré s tím začít něco dělat a

nějak si to pojistit, vůbec neví, jaká byla motivace Š. ani kdo s ním vyjednal to, že se tam objevil jeho podpis, on sám určitě ne. Je možné, že mezi společnostmi Johal Enterprise a Negron CZ probíhaly v té době i další finanční toky, spolupráce spočívala ve skutečném obchodování, on sám měl dispoziční práva k bankovním účtům společnosti Johal. Nebyl nikdy přítomen jednání, na němž by Š. od někoho převzal nějaké peníze. Pokud jde o prohlášení na č.l. 99 spisu, tak už neví, co myslel svým vyjádřením, které psal policii, že kupní cenu převzal Petr Š., je to velmi dlouho, nepamatuje si detaily. Pokud jde o jeho pravomocné odsouzení, tak se jednalo o úvěrový případ, o kterém nyní před soudem mluvil. Slyšel o Š., že získával z prostředí exekutorských úřadů informace o dlužnících, kteří mají dluhy a mají proti tomu v majetku nemovitost, ale už neví, od koho ji získal. Pokud Pavel V. uvedl, že on sám mu měl předat částku 1.450.000,- Kč, tak podle něj to předal G., jméno V. nezná. Předal v prosinci 2011 v přítomnosti nějaké jiné osoby osobě mužského pohlaví, věkem kolem 30 let, částku 1.450.000,- Kč, aby byl proveden vklad na bankovní účet TG Credit CZ, podle něj předal peníze G. a ten mu dal kvitanci na provedení výmazu zástavního práva od G., která byla pro katastr, a doklad o veškerém zaplacení dluhu. Pokud je mu předestřeno, že dle V. tam byl u toho Radim P., tak je možné, že tam byl s ním samotným, neví, jakou souvislost s tím měl P., že se ocitl v bance, ani neví, že tam byl, peníze tam nesl on sám, byly to peníze firmy Johal, neví, zda je předtím vybral z účtu nebo vzal z trezoru. Částku 1.450.000,- Kč dal muži do ruky naráz ten den. Netušil, že může předáním takto vysoké hotovostní platby porušovat zákon o boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti. Tehdy se s G. domluvil, tento mu řekl, že to má přinést do banky a že on tam přijde s dokladem o zaplacení a zároveň s kvitancí, až dosud si myslel, že peníze předal G. G. předtím neznal, s G. jednal po telefonu, občanský průkaz po něm nechtěl, dotyčný člověk peníze po předání vložil přímo na účet, toho byl svědkem.

Svědék **Tomáš G.** uvedl, že se Š. v kontaktu není, takže se to stalo asi prostřednictvím Pavla V., který je jeden z jeho zprostředkovatelů. Se Š. v kontaktu byl, protože s ním podepisoval smlouvy, už neví, kdo mu to přefinancoval, peníze mu byly doručeny na účet. Tehdy měl Š. zástavu na nemovitosti Š. a šlo o vyplacení zástav, dluhů, které na listu vlastnictví byly, byly mu zaslány fotografie, viděl nemovitost, zhodnotil, že to může vyplatit, vyplatil to a to bylo všechno. Se Š. předešle nejednal, až v den podpisu smlouvy o půjčce, telefon na Š. nemá, nikdy s ním nejednal, má za to, že prostřednictvím V. došlo k tomu, že u podpisu Š. byl, V. se v té době živil zprostředkováváním kontaktů. Jeho vztah k V. je jako známý, asi od roku 2009, měl i jiné investiční příležitosti zprostředkované V., některé byly odmítnuty, některé byly uskutečněny. Neví, jestli on sám honoroval V. za participaci na této věci, pokud by byl honorován, bylo by to ve smlouvách. Pokud je k dispozici smlouva o půjčce a zástavní smlouva mezi ním samotným a Š., tak to on sám mu odměnu nedával, pokud tam není uveden jeho účet. Pokud V. tvrdil, že dostal od něj odměnu 30.000 Kč, tak je to již nějakou dobu, už neví. Není si jistý, jestli Š. smlouvy zasílal nebo mu je dával k nahlédnutí, textaci smluv připravoval jeho právník. Nepamatuje si, kdo všechno byl přítomen při podpisu smluv o půjčce a zástavě dne 1.9.2011, zřejmě tam byl Š., neví, jestli byl přítomen V., když to tvrdil před soudem, tak asi byl, šli na ověření smluv k notáři. Ten den předával peníze Š., ale neví kolik, pokud byla ve smlouvě uvedena hotovost, tak by k tomu byl příjmový pokladní doklad, neví, proč tehdy měla být vyplacena zrovna částka 246.000,- Kč, je možné, že Š. potřeboval hotovost. Už si nepamatuje, jakou formou realizoval platební převody ve prospěch účtu Š., jestli to posílal nebo vkládal na účet. Osobu jménem Daniel K. zná, neví, jestli tento sehrál nějakou roli v poukázání peněz Š., pokud dle pokladního dokladu vložil částku 300.000 Kč na účet

obžalovaného či jeho manželky, tak to bylo asi jeho prostřednictvím, je to jeho spolupracující osoba. V den podpisu smlouvy a předání peněz společně nikam jinam nejeli. Není si jistý, zda bylo něco zapláceno v termínu splatnosti půjčky, myslí si, že peníze mu byly navraceny jednorázově, neví kdy, je možné, že to byla platba 1.450.000,- Kč, kterou obdržel na účet společnosti TG Credit CZ, nepamatuje si všechny platby za proběhlou dobu, je možné, že touto platbou byly vyrovnány všechny jeho pohledávky v této věci, ale není si jistý. Pokud byla splatnost půjčky v říjnu 2011 a k platbě došlo v prosinci 2011, tak k prodlení asi došlo, většinou jeho advokát posílá vyúčtování smluvních pokut, když je po termínu splatnosti, je možné, že po Š. nárokoval nějaké sankční příslušenství, ale částku neví, částku 500.000,- Kč za prodlení dle smlouvy po Š. asi nevymáhal, když tam bylo nějaké měsíční zpoždění. Tomáš Z. je mu povědomý, do té doby spolu v kontaktu určitě nebyli, v té době se možná setkali, není schopen uvést, o čem případně jednali, myslí si, že nebyl domluvený se Z., že mu předá peníze. Název společnosti Johal Enterprise mu něco říká, myslí si, že nejednal se Z. za společnost Johal Enterprise. Kvittance ze strany společnosti TG Credit CZ mohla být předána, ale jestli byla předána jím nebo V., to si nepamatuje. Není si jistý, jestli V. toho dne ve Zlíně jednal z jeho pověření. K nemovitosti Š. se zřizoval ještě zajišťovací převod práva, šlo o to, že pokud by vložil na katastr zajišťovací převod, tak aby se dal vzít zpět. Š. při jednání s ním neměl žádné pochybnosti, má za to, že orientovaný určitě byl. Po dni 1.9.2011 už nejednal se Š., neboť už chtěl jednat přímo se Š. ohledně navrácení financí. Věra Z. mu nic neříká.

Další dokazování bylo provedeno listinnými důkazy, z nichž byly zjištěny níže uvedené skutečnosti.

Šetřením policejního orgánu v obci Horní Loděnice, okres Olomouc, bylo zjištěno, že poškozený a Jana K. zaplatili za pronájem motorestu U Formana v citované obci dva nájemy za červen – červenec 2010, další 3 nájemy již nezaplatili, motorest se pod jejich vedením nerozjel, pouze vymalovali vnitřní prostory (č.l. 599).

Ve stavu ke dni 16.9.2010 byli jako vlastníci nemovitostí v k.ú. xxx na LV č. xxx evidováni poškozený a jeho matka, každý se spoluvlastnickým podílem 1/2 vzhledem k celku nemovitostí, kdy nemovitosti byly zatíženy exekucí nařízenou Okresním soudem ve Vyškově ze dne 4.12.2007, č.j. 10 Nc 2736/2007-6 (č.l. 251-252 spisu), pro pohledávku oprávněného Česká pojišťovna, a.s., která byla uhrazena ve prospěch soudního exekutora Mgr. Davida Koncze dne 16.9.2010.

Dle smlouvy o půjčce ze dne 16.9.2010 poskytla společnost Dextrum Invest, s.r.o., jako věřitel poškozenému jako dlužníkovi půjčku ve výši 762.000 Kč, kdy část půjčky ve výši 370.365 Kč měla být poškozenému zaplácena v hotovosti dne 15.9.2010, část půjčky ve výši 370.000 Kč měla být poškozenému zaplácena v hotovosti před podpisem smlouvy a část půjčky ve výši 21.635 Kč byla zaplácena ve prospěch soudního exekutora Mgr. Davida Koncze. Splatnost půjčky byla sjednána ke dni 16.1.2011, společně se smluvním úrokem 30.480 Kč a smluvní pokutou ve výši 1.800 Kč denně pro případ prodlení.

Exekutorským zápisem soudního exekutora JUDr. Tomáše Vrány ze dne 16.9.2010 pod sp. zn. 103 EZ 1455/2010 došlo k sepsu prohlášení o uznání dluhu s přímou vykonatelností, dle níž poškozený jako dlužník uzavřel dne 16.9.2010 s věřitelem Dextrum Invest, spol. s r.o., smlouvu o půjčce částky 762.000 Kč, kdy k poskytnutí půjčky došlo v hotovosti, se splatností půjčky ke dni 16.1.2011, smluvním úrokem ve výši 30.480 Kč, smluvní pokutou ve výši 1.800 Kč denně pro případ prodlení.

Dne 16.9.2010 měla být uzavřena zástavní smlouva k nemovitostem v k.ú. xxx mezi poškozeným a jeho matkou jako zástavci a společností Dextrum Invest s.r.o. jako zástavním věřitelem k zajištění pohledávky zástavního věřitele ze smlouvy o půjčce ze dne 16.9.2010 (smlouva je bez úředního ověření podpisů).

Usnesením Okresního soudu ve Vyškově ze dne 7.2.2011, č.j. 25 EXE 1241/2011-15, byla nařízena exekuce pro pohledávku oprávněného UPC Česká republika, a.s., proti poškozenému jako povinnému a provedením exekuce byl pověřen JUDr. Jan Fendrych.

Dopisem soudního exekutora JUDr. Jana Fendrycha ze dne 2.5.2011 pod sp. zn. 132 EX 15201/10 bylo oznámeno ukončení exekuce oprávněného UPC Česká republika, a.s., proti poškozenému jako povinnému s návrhem na výmaz poznámky o nařízení exekuce a vydání exekučního příkazu ze dne 22.2.2011 k provedení exekuce prodejem nemovitostí povinného v k.ú. xxx z katastru nemovitostí, když část pohledávky ve výši 16.080 Kč byla uhrazena dne 23.3.2011 z bankovního účtu obžalovaného pod č.ú. xxx, zbytek pohledávky pak dne 2.5.2011.

Darovací smlouvou ze dne 9.8.2011 darovala matka poškozeného tomuto polovinu předmětných nemovitostí v k.ú. xxx, vklad vlastnického práva byl proveden dne 18.8.2011 s účinky ke dni 10.8.2011.

Dopisem soudního exekutora JUDr. Jana Fendrycha ze dne 18.8.2011 pod sp. zn. 132 EX 15479/10 bylo oznámeno ukončení exekuce oprávněného UPC Česká republika, a.s., proti poškozenému jako povinnému s návrhem na výmaz poznámky o nařízení exekuce a vydání exekučního příkazu ze dne 24.3.2011 k provedení exekuce prodejem nemovitostí povinného v k.ú. xxx z katastru nemovitostí, když dne 2.8.2011 byla uhrazena část pohledávky ve výši 11.120 Kč vkladem hotovosti na pokladně a zbytek pohledávky byl uhrazen ke dni 19.8.2011 zaměstnavatelem poškozeného.

Usnesením soudního exekutora JUDr. Jana Grosama ze dne 10.8.2011 pod sp. zn. 025 EX 5209/11 bylo rozhodnuto o zastavení exekuce pro pohledávku oprávněného ALM Capital Invest, a.s., vůči poškozenému jako povinnému, která byla nařízena exekučními příkazy ze dne 23.5.2011 o provedení exekuce prodejem nemovitostí a o provedení exekuce zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech v k.ú. xxx, a to z důvodu uhrazení pohledávky ve výši 36.127 Kč ke dni 2.8.2011.

Dle smlouvy o půjčce ze dne 1.9.2011 společnost TG CREDIT CZ s.r.o. jako věřitel poskytla poškozenému jako dlužníkovi peněžitou půjčku ve výši 1.346.000 Kč, kdy část půjčky ve výši 246.000 Kč měla být poskytnuta poškozenému před podpisem smlouvy v hotovosti, zbytek měl být poukázán na tam uvedené bankovní účty, půjčka měla sloužit k zahájení podnikatelské činnosti poškozeného. Splatnost půjčky byla sjednána ke dni 31.10.2011 se smluvním úrokem 53.840 Kč, pro případ prodlení se splacením půjčky delším než 15 dnů byla sjednána smluvní pokuta ve výši 500.000 Kč.

Smlouvou o zřízení zástavního práva k nemovitostem ze dne 1.9.2011 došlo ke zřízení zástavního práva k nemovitostem ve vlastnictví poškozeného jako zástavce ve prospěch společnosti TG CREDIT CZ s.r.o. jako zástavního věřitele k zajištění pohledávky zástavního věřitele vůči poškozenému jako dlužníkovi ze smlouvy o půjčce ze dne 1.9.2011 na částku 1.399.840 Kč, vklad zástavního práva byl povolen dne 13.9.2011 s účinky ke dni 1.9.2011.

Dle smlouvy o zajišťovacím převodu práva ze dne 1.9.2011 uzavřené mezi společností TG CREDIT CZ jako věřitelem a nabyvatelem a poškozeným jako dlužníkem a převodcem převedl poškozený nemovitosti v k.ú. xxx na věřitele k zajištění pohledávek věřitele ze smlouvy o půjčce ze dne 1.9.2011, a to s rozvazovací podmínkou spočívající ve splnění zajištěných pohledávek. Strany se dohodly na tom, že poškozený byl oprávněn i nadále užívat nemovitosti na základě výpůjčky do doby zmaření rozvazovací podmínky, tj. pro případ řádného splnění zajištěných pohledávek dlužníkem.

Usnesením Okresního soudu ve Vyškově pod č.j. 25 EXE 1889/2011-18, byla nařízena exekuce pro pohledávku oprávněného ALM Capital Invest, a.s., proti poškozenému jako povinnému a provedením exekuce byl pověřen JUDr. Jan Grosam.

Dne 1.9.2011 byl proveden hotovostní vklad částky 400.000 Kč na bankovní účet obžalovaného pod č.ú. xxx, hotovostní vklad částky 300.000 Kč na bankovní účet obžalovaného pod č.ú. xxx a hotovostní vklad částky 400.000 Kč na bankovní účet manželky obžalovaného Adély Š. pod č.ú. xxx.

Dle Souhlasného prohlášení o zmaření rozvazovací podmínky ve smlouvě o zajišťovacím převodu práva podepsaného dne 1.9.2011 mezi společností TG CREDIT CZ jako nabyvatelem a poškozeným jako převodcem měl poškozený nesplnit řádně a včas své povinnosti ze smlouvy o půjčce, tato se měla celá stát splatnou, když nebyla do té doby věřiteli uhrazena. Proto oba účastníci shodně prohlásili pro účely řízení před katastrálním úřadem, že nemovitosti v k.ú. xxx měly náležet do výlučného vlastnictví nabyvatele.

Ve stavu ke dni 11.9.2011 byl jako výlučný vlastník nemovitostí v k.ú. xxx na LV č. xxx evidován poškozený, kdy nemovitosti nebyly jakkoliv zatíženy (č.l. 253-254 spisu).

Dne 13.9.2011 obžalovaný provedl hotovostní vklad částky 50.000 Kč na bankovní účet Jany K.

Dne 16.9.2011 obžalovaný provedl hotovostní vklad částky 30.000 Kč na bankovní účet Jany K.

Ve stavu ke dni 14.12.2011 byl jako výlučný vlastník nemovitostí v k.ú. xxx na LV č. xxx evidován poškozený, kdy nemovitosti byly zatíženy exekucí nařízenou Okresním soudem ve Vyškově ze dne 28.6.2011, č.j. 25 EXE 2285/2011-10, která byla provedena exekučním příkazem JUDr. Kociána ze dne 29.9.2011, č.j. 137 EX 14617/2011-17, k prodeji nemovitých věcí, kdy pohledávka ve výši 14.654,44 Kč byla uhrazena dne 20.12.2011 z bankovního účtu Tomáše Z., dále byly nemovitosti zatíženy zástavním právem ve prospěch společnosti TG CREDIT CZ s.r.o. (č.l. 251-252 spisu).

Dle převodní kupní smlouvy k nemovitostem (poškozený podepsal dne 14.12.2011, Tomáš Z. dne 3.1.2012) poškozený převedl vlastnické právo k nemovitostem v k.ú. xxx kupujícímu JOHAL ENTERPRISE s.r.o. za kupní cenu 1.590.000 Kč, kupní cena měla být uhrazena již před podpisem smlouvy. Vklad vlastnického práva byl povolen dne 16.1.2012 s účinky ke dni 3.1.2012.

Dne 15.12.2011 byl proveden Pavlem V. na pobočce Raiffeisenbank ve Zlíně hotovostní vklad částky 1.450.000 Kč na účet xxx.

Dle zástavní smlouvy ze dne 18.1.2012 zřídila společnost JOHAL ENTERPRISE s.r.o. jako vlastník nemovitostí v k.ú. xxx zástavní právo ve prospěch zástavního věřitele NEGRON CZ s.r.o. k zajištění pohledávek ze smlouvy o půjčce částky 1.800.000 Kč ze dne 22.12.2011. Vklad zástavního práva byl proveden dne 8.2.2012 s účinky ke dni 18.1.2012.

Znaleckým posudkem Jaroslava Drbala ze dne 24.5.2012 byla stanovena úřední cena nemovitostí v k.ú. xxx pro daňové účely v částce 2.513.280 Kč.

Dle smlouvy o hypotečním úvěru ze dne 7.6.2012 čerpal Zdeněk K. od Volksbank CZ, a.s., úvěr ve výši 1.950.000 Kč na pořízení nemovitostí v k.ú. xxx, jmenovaný měl vlastní zdroje na financování pořízení nemovitosti ve výši 650.000 Kč.

Dohodou o splátkách závazků dlužníka ze dne 12.6.2012 se Zdeněk K. jako věřitel na straně jedné a poškozený a obžalovaný jako dlužníci na straně druhé dohodli na tom, že splátky hypotečního úvěru Zdeňka K. u Volksbank CZ a.s. ve výši 11.000 Kč měsíčně bude poškozený hradit měsíčně částkou 3.000 Kč a obžalovaný částkou 8.000 Kč měsíčně. Dohoda byla uzavřena s odkazem na jejich vzájemné ujednání, že cílem uzavření hypotečního úvěru bylo zajistit bydlení pro poškozeného a jeho družku a dále navrátit v dohodnutém čase předmětné nemovitosti v k.ú. xxx do vlastnictví poškozeného.

Dle zástavní smlouvy ze dne 21.6.2012 zřídila společnost JOHAL ENTERPRISE s.r.o. jako vlastník nemovitostí v k.ú. xxx zástavní právo ve prospěch zástavního věřitele Volksbank CZ, a.s., k zajištění pohledávek ze smlouvy o hypotečním úvěru ze dne 7.6.2012. Vklad zástavního práva byl proveden dne 29.6.2012 s účinky ke dni 22.6.2012.

Dne 26.6.2012 byly provedeny dvě bezhotovostní platby, a to částky 1.800.000 Kč na bankovní účet společnosti NEGRON CZ pod č.ú. 2272011319/0800, a částky 150.000 Kč na bankovní účet JOHAL ENTERPRISE s.r.o. pod č.ú. 107-916960247/0100, z hypotečního účtu Zdeňka K.

Dle převodní kupní smlouvy k nemovitostem ze dne 2.7.2012 převedla společnost JOHAL ENTERPRISE s.r.o. vlastnické právo k nemovitostem v k.ú. xxx kupujícímu Zdeňku K. za kupní cenu 2.600.000 Kč, kupní cena měla být uhrazena již před podpisem smlouvy. Vklad vlastnického práva byl povolen dne 18.7.2012 s účinky ke dni 11.7.2012.

Dne 1.8.2012 byla provedena bezhotovostní platba částky 8.000 Kč z bankovního účtu manželky obžalovaného pod č.ú. xxx na bankovní účet Zdeňka K. určená ke splácení hypotečního úvěru.

Dne 19.9.2012 učinil poškozený Petr Š. trestní oznámení z důvodu „zpronevření jeho domu“.

Rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 4.12.2013, č.j. 17T 44/2013-317, v právní moci dne 18.3.2014, byli Karel H., Jitka P. a Tomáš Z. uznáni vinnými ze spáchání úvěrové trestné činnosti týkající se této trestní věci, kdy Karel H. podal dne 20.7.2011 prvotní žádost o poskytnutí hypotečního úvěru, dne 30.10.2011 pak žádost o poskytnutí hypotečního úvěru, kdy dne 9.11.2011 došlo k uzavření smlouvy o hypotečním úvěru na částku 1.900.000 Kč, dne 19.12.2011 Karel H. požádal o zrušení hypotečního úvěru, úvěr se týkal financování nákupu nemovitostí v k.ú. xxx.

Proti obžalovanému byla před zdejším soudem v letech 2009 – 2013 vedena celá řada civilních a exekučních řízení o zaplacení pohledávek, mj. i exekuční řízení pro vymožení pohledávky Rostislava J. vůči obžalovanému ve výši 2.000.000 Kč.

Poškozený nebyl v místě svého bydliště oznamován pro spáchání přestupku.

Soud poté vyhodnotil provedené důkazy podle § 2 odst. 6 trestního řádu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že v řízení bylo spolehlivě prokázáno, že se obžalovaný Rostislav Š. dopustil jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný popírá spáchání trestné činnosti s tím, že vše dle něj proběhlo ve smyslu uzavřených právních dokumentů, za poškozeného vyplatil některé jeho exekučně vymáhané dluhy, jím samotným poskytnuté peníze mu pak byly vráceny přefinancováním ze strany Tomáše G. a jeho společnosti TG CREDIT CZ, ve věci realizoval zisk, nedopustil se žádného podvodného jednání. Obžalovaný je však ze spáchání projednávané trestné činnosti spolehlivě a bez důvodných pochybností usvědčován svědeckými výpověďmi poškozeného Petra Š., jeho matky Josefy K., přítelkyně poškozeného Jany K. a jejího bývalého manžela Zdeňka K. ve spojení s příslušnými listinnými důkazy.

Obžalovaný spíše popírá, že by to byl on sám, kdo jako první ve věci kontaktoval poškozeného s nabídkou vyplacení jeho exekučně vymáhaných dluhů váznoucích na nemovitostech v katastrálním území xxx, okres Vyškov, k nimž měl poškozený spoluvlastnické právo v roce 2010 společně se svou matkou Josefou K. Opak však vyplývá z výpovědi poškozeného a jeho přítelkyně Jany K., kteří oba shodně uvedli, že poškozený dostal do domovní schránky reklamní leták s nabídkou pomoci v oddlužení adresovaný na své jméno, přičemž pod nabídkou byl podepsán obžalovaný. Nepravdivost tvrzení obžalovaného je prokazována v této souvislosti také z výpovědi Tomáše Z., dle něhož získal informaci, že obžalovaný získává z prostředí nezjištěného exekutorského úřadu informace o dlužnících s nízkými dluhy, které váznou v podobě exekucí na jejich nemovitostech. Účelově vyznívá obhajoba obžalovaného, že informace o dlužnících získával z veřejně dostupných dat na webu, když je obecně známo, že na webu není možné získat podrobnější informace k výši dluhu dotčené osoby a hodnotě exekučně postižitelných nemovitostí. Z uvedených skutečností je tak zřejmé, že obžalovaný cíleně zaslal svou nabídku pomoci v oddlužení právě poškozenému Petru Š.

Obžalovaný a poškozený se pak dále rozcházejí ve vylíčení toho, jaké byly úmysly poškozeného stran dalšího nakládání s předmětnou nemovitostí. Obžalovaný popisoval jednání o oddlužení poškozeného tak, že se společně domluvili, že poškozenému poskytne finanční hotovost na omezenou dobu, neboť neposkytoval dlouhodobé financování, poškozený mu měl půjčku vrátit z prodeje předmětných nemovitostí, neboť společně s družkou plánovali rozjet podnikání někde okolo Bruntálu v pohostinství. Když už on sám potřeboval vrátit poskytnutou půjčku svému věřiteli Rostislavu J., přičemž ze strany poškozeného se nic nedělo, tak se začalo řešit přefinancování úvěrem od TG CREDIT CZ, k čemuž došlo a jeho pohledávka byla vyplacena. Naproti tomu dle poškozeného obžalovaný při osobním jednání u nich doma nastínil plán oddlužení tak, že nejprve obžalovaný sám mu pomůže uhradit exekučně vymáhané dluhy, což se také následně stalo, s tím, že následně dojde ke sjednání úvěru, z jehož výtěžku bude uspokojen obžalovaný, a zbylou část úvěru by mohl poškozený použít na rekonstrukci nemovitosti, např. na výměnu oken. Ta okolnost, že poškozený a jeho matka neměli v úmyslu dům prodávat, vyplývá i z výpovědi matky poškozeného, která ohledně o rok pozdějšího vyjednávání s obžalovaným ohledně převodu

jejího spoluvlastnického podílu na nemovitostech na svého syna uvedla, že chtěla mít v nemovitosti do budoucna sjednáno i nadále právo bydlení. Pokud jde o obžalovaným tvrzené podnikatelské úmysly poškozeného a jeho družky v oblasti Bruntálu, pak něco takového připustila ve své výpovědi svědkyně Jana K., šetřením policejního orgánu pak bylo zjištěno, že poškozený a jeho přítelkyně zaplatili nájem za motorest v obci Horní Loděnice pouze za červen – červenec 2010, samotný provoz však nezahájili, když od srpna 2010 již nájem neplatili, nemůže tedy obstát obhajoba obžalovaného, že když v měsíci září 2011 poskytl poškozenému a jeho družce peněžitou půjčku v úhrnné výši 80.000 Kč (50.000 Kč a 30.000 Kč), tak tenkrát již měli být tito rozhodnutí, že nemovitost v k.ú. xxx budou prodávat a budou rozjíždět svou podnikatelskou činnost jinde, neboť jde o výrazný časový nesoulad v obhajobě obžalovaného oproti zjištěným faktům.

Z výpovědi poškozeného je pak prokazováno, že právě pod příslibem zprostředkování budoucího úvěru za zprostředkovatelské role obžalovaného přistoupil dne 16.9.2010 k uzavření smlouvy o půjčce na částku 762.000 Kč, ohledně které mu byla situace vysvětlena obžalovaným tak, že se jedná pouze o formální dokument nezbytný pro vyjednání a získání onoho úvěru, dle poškozeného se společně nebavili o tom, jaký bude mít vztah smlouva o půjčce ze dne 16.9.2010 ve vztahu k poptávanému úvěru. V následujícím období s odstupem 2 – 3 měsíců pak byl poškozený obžalovaným informován, že ke sjednání úvěru nedošlo. Jako východisko z této situace obžalovaný nabídl podvodně poškozenému řešení spočívající v tom, že matka poškozeného musí na svého syna převést poloviční spoluvlastnický podíl na nemovitostech, aby bylo možné získat úvěr u jiné úvěrující společnosti. Pakliže matka poškozeného na přemlouvání obžalovaného při osobním jednání přistoupila na přepis svého spoluvlastnického podílu v srpnu 2011, pak obžalovaný opětovně jako předpoklad pro získání úvěru předložil poškozenému smlouvu o půjčce sjednanou se společností TG CREDIT CZ na částku 1.346.000 Kč, o níž mu tvrdil, že bude použita jako podklad pro úvěr. S nějakým časovým odstupem poté obžalovaný znovu informoval poškozeného, že nedošlo k úspěšnému vyřízení úvěru, pokud chtěl poškozený vysvětlení po obžalovaném, tak dostal pouze lakonickou odpověď, že to zase nevyšlo. Od té doby pak již byl obžalovaný pro poškozeného nekontaktní, jak je prokazováno z výpovědi poškozeného. Z výpovědi poškozeného je prokazováno, že vyjma úhrady exekučně vymáhaného dluhu v částce 21.635 Kč ve prospěch exekutorského úřadu Mgr. Davida Koncze v den podpisu smlouvy o půjčce ze dne 16.9.2010 mu nebyla předána žádná finanční hotovost dle citované smlouvy; pokud poškozený při osobním jednání s obžalovaným v autě před exekutorským úřadem vznesl při pročtení textace smlouvy zmínku o dvou realizovaných platbách statisícových částek k jeho rukám od obžalovaného, pak obžalovaný jej odbyl s tím, že se jedná toliko o předběžnou smlouvu k úvěru, který měl obžalovaný zařídit, a že si s tím nemá lámat hlavu. Stejně tak pokud vznesl o rok později dotaz na obžalovaného při podepisování smlouvy o půjčce se společností TG CREDIT CZ, tak jej obžalovaný opětovně odbyl s tím, že zamýšlený úvěr teprve vyřídí.

Již z těchto shora rozvedených okolností vyplývá, že poškozený jednal po celou dobu pod vlivem klamavých ujištění obžalovaného, kterým by za normálních okolností nenaletěla osoba, která by neměla velmi slabou orientaci ve finančních záležitostech včetně poskytování finančních produktů, jako právě v případě poškozeného Petra Š. Jak jinak hodnotit osobu tohoto poškozeného, když tento si s obžalovaným na začátku společného vyjednávání v rámci pomoci oddlužení ani nesjednal přesnou výši odměny obžalovaného za to, že do začátku poškozenému vyplatí exekučně vymáhané dluhy, kdy poškozený přistoupil na obžalovaného vágní vyjádření, že si odměnu domluví společně až poté, co vyjde úvěr. Stejně tak poškozený dle vlastního vyjádření s obžalovaným na samém začátku ani nejednal o konkrétní částce úvěru, nebavili se rovněž o tom, u jakého konkrétního úvěrujícího subjektu

by se mohl úvěr uzavřít. Poškozený se nechal obžalovaným odbýt i při vznesení dotazu v tom směru, proč došlo při v pořadí druhém údajném pokusu obžalovaného o zprostředkování úvěru o zvýšení požadovaného úvěrového rámce z částky 762.000 Kč na 1.346.000 Kč, dle poškozeného mu to obžalovaný nijak nevysvětlil. Zjevná manipulace poškozeným ze strany obžalovaného vyplývá z toho, jakým způsobem obžalovaný vysvětloval poškozenému svůj požadavek na přepis spoluvlastnického podílu jeho matky na nemovitostech na poškozeného, totiž že poškozenému nikdo nedá úvěr na tak malou částku, jako je částka 762.000 Kč. Vlivem své finanční úvěrové negramotnosti a důvěry v obžalovaného pak nakonec poškozený a jeho matka v srpnu 2011 na naléhání obžalovaného souhlasili s přepisem spoluvlastnického podílu matky na nemovitostech; každé byt i jen trochu práva znalé osobě je přitom známo, že k zajištění půjčky oproti zástavě nemovitostí není třeba, aby osoba obligacíního dlužníka byla totožná s osobou zástavce, poškozený a jeho matka tedy naletěli klamavému tvrzení obžalovaného, že peníze budou půjčeny pouze tehdy, pokud bude poškozený vlastnit celou nemovitost, kdy věřitel nemůže půjčit na polovinu domu, jak je prokazováno z výpovědi Josefy K. Nepřekvapí za takto zjištěných okolností ani to, že se poškozený od obžalovaného nedozvěděl názvy úvěrujících subjektů, u kterých měl obžalovaný zkoušet vyjednat úvěr. Finanční úvěrová negramotnost poškozeného pak vyplývá i z dalšího jeho vyjádření, kdy před soudem uvedl, že na začátku jednání s obžalovaným o pomoci oddlužení on sám žádný úvěr nepožadoval, neboť by mu úvěr ani nikde nedali, když byl zadlužený; jak jinak by si však poškozený představoval uhradit své exekučně vymáhané dluhy než půjčkou či úvěrem od druhého subjektu, když prodej nemovitosti neměl v úmyslu.

Za takto zjištěné situace stran velmi slabé orientace poškozeného ve finančních záležitostech obžalovaný tomuto dne 16.9.2010 předložil skutečnosti neodpovídající smlouvu o půjčce na částku 762.000 Kč, z níž neposkytl poškozenému žádnou finanční hotovost vyjma již uvedeného splacení jednoho konkrétního exekučně vymáhaného dluhu, o rok později pak dne 1.9.2011 předložil poškozenému skutečnosti neodpovídající smlouvu o půjčce na částku 1.346.000 Kč, kdy z výpovědi poškozeného je prokazováno, že ani v tomto případě neobdržel žádnou finanční hotovost, a to ani od Tomáše G. ze společnosti TG CREDIT CZ, byť se svědek Tomáš G. snažil přesvědčit soud o opaku. Svědkyně Jana K. ve shodě s poškozeným vypověděla, že v průběhu let 2010-2011 nezaznamenala přísun většího množství peněz v jejich domácnosti, stejně tak neproběhly žádné investice do jimi obývané nemovitosti. Pokud obžalovaný u hlavního líčení předložil zástavní smlouvu ze dne 16.9.2010 k nemovitostem tehdy ve spoluvlastnictví poškozeného a jeho matky, na níž figurují originální podpisy stran (č.l. 769 spisu), zřejmě jako důkaz na podporu své obhajoby, že poškozený skutečně obdržel půjčku 762.000 Kč, když jinak by s matkou nezastavili své nemovitosti, pak k tomu je třeba uvést, že z výpovědi Josefy K. je prokazováno, že listina sice obsahuje její podpis, obsah smlouvy však nezná, smlouvu si před jejím podpisem nepřečetla, má zato, že obžalovaný jí mohl listinu podstrčit k podpisu; ostatně listina neobsahuje úřední ověření podpisů smluvních stran, zjevně se tedy nemohla stát podkladem pro zápis do katastru nemovitostí.

Ohledně v pořadí první smlouvy o půjčce nelze uvěřit tvrzení obžalovaného, že dne 15.9.2010 uhradil hotovostně k rukám poškozeného částku 350.000 Kč, o čemž prý předložil policejnímu orgánu příjmový pokladní doklad, když žádný takový pokladní doklad není součástí trestního spisu. Soud má z provedených výsledků obžalovaného a svědka Rostislava J. zato, že mezi nimi tehdy nedošlo k poskytnutí půjčky na financování obchodu obžalovaného s poškozeným, když ve výpovědích obou jsou rozpory a nejasnosti. Zatímco obžalovaný ve své výpovědi před soudem hovořil o tom, že tehdy mezi sebou podepsali s J. písemnou smlouvu o půjčce, pak naproti tomu svědek J. nehovořil ve své

výpovědi o takové smlouvě, pouze zobecňoval, že vždy v takových případech si nechal podepisovat pokladní doklady o převzetí půjček protistranou, které pak po vrácení peněz skartoval. Jestliže obžalovaný před soudem hovořil, že disponuje doma písemnou smlouvou o půjčce, pak je překvapující pro soud, že dosud takovou smlouvu orgánům činným v trestním řízení nepředložil; jestliže obžalovaný v této souvislosti hovořil o tom, že dosud nikdo z orgánů po něm takovou smlouvu nechtěl, pak nelze než odkázat na tvrzení svědka J., že s obžalovaným se zná již po dobu zhruba 10 let, lze si tedy s jistotou představit, že svědek J. by mohl obžalovanému takovou smlouvu antedatovat, když se mu snažil pomoci u hlavního líčení svou nepravdivou výpovědí. Nevěrohodnost a lavírování obžalovaného ohledně existence smlouvy o půjčce v písemné podobě vyplývá i z toho, že obžalovaný nedokázal uvést, jestli byla smlouva podepsána jím samotným nebo jeho společníkem P. Pokud se obžalovaný snažil přesvědčit soud o tom, že následně vyplatil poškozenému částku 762.000 Kč nadvakrát, aby učinil zadost zákonu o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, pak je oproti tomu překvapující, že tak dle svých slov nepostupoval tehdy, když měl vrátit svědkovi J. půjčku, neboť dle svých slov ji vrátil v rámci jedné hotovostní transakce. Obžalovaný nedokázal před soudem rovněž uvést, jakou odměnu poskytl svědkovi J. za poskytnutou půjčku, tedy kolik celkově mu vyplatil v závěru obchodu. Svědek J. pak ani nedokázal před soudem uvést, jakou vlastně tehdy vůbec půjčil částku obžalovanému, kdy tuto nevěrohodnost svědka nelze relativizovat tím, že mezi nimi mělo v minulosti dojít k několika takovým půjčkám ve prospěch obžalovaného; pokud měl svědek příkladmo uvést, jaké konkrétní částky v minulosti obžalovanému poskytl, pak žádná taková se neblížila částce 762.000 Kč, kterou měl obžalovaný dále poskytnout poškozenému. Naproti tomu obžalovaný jednoznačně uvedl, že si od svědka J. měl půjčit přesně částku 762.000 Kč. Nejasnosti byly shledány ostatně i ve výpovědi obžalovaného, který nejprve ve své výpovědi jednoznačně uvedl, že tuto částku si od svědka J. zapůjčil při jedné hotovostní transakci, v další části své výpovědi naproti tomu již rozdílně uvedl, že vlastně neví, jestli mu byly peníze J. vyplaceny najednou nebo nadvakrát. Z uvedených rozporů a nejasností je zřejmé, že k žádnému finančnímu toku mezi obžalovaným a Rostislavem J. v tomto případě nedošlo, čímž je podporován závěr soudu o tom, že smlouva o půjčce ze dne 16.9.2010 byla naplněna jen co do úhrady exekučně vymáhaného dluhu v částce 21.635 Kč. Svědek J. se tak snažil pomoci obžalovanému v jeho trestním stíhání, a to i tvrzením, že obžalovaný vždy vystupoval navenek tak, že žádné problémy nemá; jak vyplynulo z opatřených listin, proti obžalovanému byla před zdejším soudem v letech 2009 – 2013 vedena celá řada civilních a exekučních řízení o zaplacení pohledávek.

Poté, co obžalovaný pod smyšlenou záminkou obstarání finálního úvěru podstrčil poškozenému k podpisu smlouvu o půjčce ze dne 16.9.2010, sdělil tomuto, že úvěr poskytnut nebude. Ve skutečnosti obžalovaný žádnou aktivitu ve smyslu zajištění úvěru nevyvíjel, po splatnosti půjčky ke dni 16.1.2011 nepřistoupil k soudnímu vymáhání pohledávky ze smlouvy o půjčce ze dne 16.9.2010, naopak záměrně nechal narůstat svou pohledávku o smluvní pokutu 1.800 Kč za každý den prodlení, čímž ke dni 1.9.2011 narostla jeho pohledávka nejen o smluvní odměnu ve výši 30.480 Kč, ale i o smluvní pokutu v kumulativní výši přes 400.000 Kč. Nelze v této souvislosti uvěřit tvrzení obžalovaného, že nechtěl vůči poškozenému uplatnit exekutorský zápis ze dne 16.9.2010, když s ním chtěl dojít do nějakého rozumného konce, a to v situaci, kdy byl poškozený dle textace smlouvy o půjčce na začátku září 2011 již osmým měsícem v prodlení s úhradou dluhu. Aby poškozený přistoupil k uzavření smlouvy o půjčce ze dne 1.9.2011, obžalovaný pak za něj uhradil další objevivší se exekučně vymáhané dluhy v částce 16.080 Kč dne 23.3.2011, v částce 11.120 Kč dne 2.8.2011 a v částce 36.127 téhož dne. Jelikož obžalovaný do té doby uhradil na exekučně vymáhaných dluzích úhrnem

částku 84.962 Kč, kdy naopak proti poškozenému podvodným způsobem získal pohledávku v částce 762.000 Kč společně s narostlou smluvní pokutou v částce přesahující 400.000 Kč a smluvní odměnu v částce 30.480 Kč, mohl si „dovolit“ v měsíci září 2011 poskytnout nadvakrát půjčku poškozenému a Janě K. v úhrnné částce 80.000 Kč; z výpovědi poškozeného je prokazováno, že půjčka ve výši 80.000 Kč měla být obžalovanému vrácena z jím zprostředkovaného úvěru. I na tomto místě je možné poukázat na to, že i po dni 1.9.2011 byl poškozený v domněnku, že uzavření smlouvy o půjčce na částku 1.346.000 Kč ze dne 1.9.2011 bylo v jeho chápání situace krokem k obstarání finálního úvěru, když k tomu uvedl, že půjčku 80.000 Kč získanou ve dnech 13.9.2011 a 16.9.2011 si bral v očekávání toho, že mají přijít peníze z úvěru slibovaného obžalovaným.

Již shora bylo rozvedeno, že i v případě smlouvy o půjčce ze dne 1.9.2011 se jednalo o listinu, kterou dal poškozenému podepsat obžalovaný, a to opětovně pod falešnou záminkou, že tato listina bude sloužit k vyřízení úvěru u v pořadí druhého subjektu. Výpověď poškozeného, že smlouvu o půjčce a další listiny mu dal k podpisu toho dne obžalovaný, je podporována svědectvím Pavla V., který připustil, že obžalovaný byl na jednání dne 1.9.2011 a disponoval smlouvami, s těmito odešel na ověření podpisů společně s poškozeným. Ta okolnost, že toho dne nedošlo k předání částky 246.000 Kč k rukám poškozeného, vyplývá jednak z výpovědi poškozeného a jeho přítelkyně Jany K., ale i z rozporů zjištěných z výpovědí aktérů účastných na jednání toho dne. Soud má na mysli především výpověď Pavla V., který potvrdil, že byl dne 1.9.2011 na jednání ve Vyškově, na němž měl Tomáš G. vyplácet obžalovaného. Zatímco ve své v pořadí druhé výpovědi před soudem jmenovaný svědek uvedl, že si již nevzpomene, jestli toho dne měl Tomáš G., kterého na jednání doprovázel, u sebe nějakou finanční hotovost, kterou by měl někoho vyplácet, kdy ani nevěděl, jestli on sám byl toho dne u nějakého předávání finanční hotovosti či zda se na jednání nějaká finanční hotovost vyplácela, pak naproti tomu ve své první výpovědi před soudem stejný svědek k tomu uvedl, že obžalovaný toho dne převzal finanční hotovost od Tomáše G., jejíž výši si nepamatuje. Pokud dle předmětné smlouvy o půjčce měla být toho dne finanční hotovost ve výši 246.000 Kč vyplacena k rukám poškozeného a nikoliv obžalovaného, pak rozporné svědectví Pavla V. a tomu neodpovídající textace citované smlouvy jen potvrzují pochybnosti soudu o tom, zda-li proběhla finanční úhrada v hotovosti, tedy je prokazována výpověď poškozeného, že k žádné platbě k jeho rukám nedošlo. Ostatně svědek Tomáš G. si nedokázal vybavit, jakou částku měl toho dne vyplácet k rukám poškozeného, stejně tak nedokázal uvést, proč měla být poškozenému předávána právě částka 246.000 Kč, když zbytek šel na bankovní účty obžalovaného a jeho manželky, což opět potvrzuje závěr soudu, že v případě písemné smlouvy o půjčce ze dne 1.9.2011 se jednalo o úkon nezachycující pravý obsah vůle podepisujících stran. Ta okolnost, že citovaná smlouva o půjčce sloužila pouze a jen k navýšení závazku poškozeného vůči obžalovanému a dalším s ním kooperujícím osobám o částku 246.000 Kč, jako byli Tomáš G., Tomáš Z. a další, vyplývá i z toho, že svědek Tomáš G. nedokázal uvést, jestli mu bylo něco zapláceno v termínu splatnosti půjčky, jestli hotovostním vkladem částky 1.450.000 Kč byly vyrovnány veškeré jeho pohledávky za poškozeným, kdo byl osobou, která vyplatila jeho pohledávku, jestli po poškozeném nárokoval nějaké sankční příslušenství za prodlení s úhradou půjčky, stejně jako nedokázal hodnověrně vysvětlit, proč po poškozeném nežádal uhrazení smluvní pokuty ve výši 500.000 Kč, když prokazatelně mělo dojít k prodlení s úhradou závazku poškozeného oproti termínu splatnosti. Lze tak uvěřit tvrzení poškozeného, že svědka Tomáše G. nikdy neviděl.

Ještě předtím, než v červnu 2012 došlo k přeúčtování předmětných nemovitostí v k.ú. xxx, kdy se jejich vlastníkem stal Zdeněk K., došlo ze strany svědků Karla H., Jitky P. a Tomáše Z. ke spáchání úvěrové trestné činnosti, když se společně pokusili o přeúčtování předmětných nemovitostí pomocí bankovního úvěru vyjednávaného u Raiffeisen Bank. Prvotní žádost byla podána dne 20.7.2011, dne 30.10.2011 pak oficiální žádost o poskytnutí hypotečního úvěru, přičemž úvěrová smlouva byla podepsána dne 9.11.2011, avšak již dne 19.12.2011 Karel H. požádal osobně v bance o zrušení úvěrové smlouvy, neboť pojal podezření, že se jedná o podvodné jednání ze strany Jitky P. a Tomáše Z., kdy Jitka P. jej přiměla ke sjednání úvěru finanční pobídkou ve výši 40.000 Kč, ačkoliv věděla, že v rámci sjednávání úvěrové smlouvy bylo deklarováno nepravdivě zaměstnání Karla H.

Ta okolnost, že obžalovaný sehrál roli i v dalším průběhu událostí po dni 1.9.2011, tedy že jeho působení v celé záležitosti nebylo ukončeno vyplacením úhrnné částky 1.100.000 Kč na bankovní účty jeho rodiny toho dne, vyplývá z výpovědi Pavla V., který uvedl, že to byl právě obžalovaný, kdo domluvil setkání tohoto svědka před bankou ve Zlíně dne 15.12.2011 s Tomášem Z. a dalším člověkem, kdy Tomáš Z. měl předat částku 1.450.000 Kč ve prospěch Pavla V. a tento ji ihned vložil na bankovní účet Tomáše G. Současně obžalovaný dle svého vlastního vyjádření zaangažoval do věci Jitku P. jako jemu známou úvěřárku, která pak měla jednat s Tomášem Z. ohledně přefinancování nemovitostí. Konečně nelze nezmínit podpis dohody o splátkách dluhu ze dne 12.6.2012, kdy se obžalovaný zavázal hradit pravidelné měsíční splátky úvěru sjednaného Zdeňkem K. s Volksbank společně s poškozeným tak, že obžalovaný měl hradit částku 8.000 Kč měsíčně až do úplného splacení úvěru. Pokud se obžalovaný snažil relativizovat svůj podpis na citovaném dokumentu s tím, že jej o to požádal svědek Tomáš Z. s tím, že vůbec o nic nejde a on „blbec“ to podepsal, pak této jeho tvrzené motivaci soud v žádném případě neuvěřil; dle soudu byla motivace ve skutečnosti taková, aby došlo k dotažení úvěrové smlouvy uzavírané mezi Volksbank a Zdeňkem K. a aby poškozeného a svědka Zdeňka K. uklidnil, že budou řádně hrazeny úvěrové splátky hypotéky. Zřejmou nevěrohodnost výpovědi obžalovaného a Tomáše Z. dokresluje jejich vzájemný rozpor, kdy svědek Z. popřel, že by obžalovaného zaangažoval do uzavření dohody o splátkách závazků ze dne 12.6.2012. Obžalovaný v tomto ohledu jednu splátku provedl, poté přestal platit, svědka Zdeňka K. vždycky telefonicky ujišťoval, že splátky hradit bude, ačkoliv tak v dalším průběhu nečinil a další komunikaci se vyhýbal. Pokud obžalovaný v této souvislosti hovořil o tom, že telefonicky sděloval Zdeňku K., že neměl důvod poskytovat další splátky poškozenému, pak je zarážející, že nějaký takový důvod obžalovaný měl k tomu, aby první svou splátku ve výši 8.000 Kč poskytl. V jednání poškozeného při podání trestního oznámení nebyla shledána žádná účelová motivace, jak se snažil přesvědčit soud obžalovaný, kdy dle obžalovaného poškozený několik let ničeho nenamítal a teprve poté přišel s tvrzením, že byl podveden; poškozený totiž hned poté, co obžalovaný nezaplatil splátku 8.000 Kč dle dohody ze dne 12.6.2012, učinil trestní oznámení pro „zpronevěru“ domu. Motivace obžalovaného v souvislosti s uzavřením dohody ze dne 12.6.2012 je jasná, neboť se do dispozice osob kolem Věry Z. a Tomáše Z. dostal výnos úvěru v částce 1.950.000 Kč určený na financování nákupu nemovitostí Zdeňkem K.

Z výpovědi svědků Věry Z. a Tomáše Z. totiž vyplynuly další pochybnosti o tom, jakým způsobem probíhalo další financování přeúčtovaných nemovitostí. Výpověď svědkyně Věry Z. je totiž plná nejasností, když nedokázala uvést, k jakému nemovitému majetku měli zřízeno zástavní právo ve prospěch její

společnosti NEGRON CZ oproti poskytnutí peněžité půjčky, nedokázala ani uvést správně částku, kterou měla tato její společnost půjčit společnosti JOHAL ENTERPRISE, když hovořila o částce kolem 1.000.000 Kč, ačkoliv dle smlouvy o půjčce ze dne 22.12.2011 se mělo jednat o částku 1.800.000 Kč. Stejně tak svědek Tomáš Z. nedokázal uvést, jakou částkou vyplatil Tomáše G. a jeho společnost TG CREDIT CZ, podle něj se jednalo o částku kolem 1.000.000 Kč, ačkoliv dle svědka V. a pokladního dokladu ze dne 15.12.2011 měla být Tomáši G. vyplacena částka 1.450.000 Kč. Svědek Tomáš Z. dokonce uvedl, že Věra Z. a společnost NEGRON CZ neměli s financováním předmětných nemovitostí v k.ú. xxx vůbec nic společného, teprve poté, co byl soudem konfrontován s obsahem dokumentů uzavřených mezi společností NEGRON CZ a JOHAL ENTERPRISE, tedy smlouvy o půjčce a zástavní smlouvy, svědek připustil, že peníze poskytla asi společnost NEGRON CZ, což je více než zarážející, že to svědek prvně negoval, současně svědek nevěděl, jestli společnost NEGRON CZ poskytla peníze hotovostně či bezhotovostně. Výše rozvedené nejasnosti a rozpory ve výpovědích svědků pak nabízejí úvahu, zda-li v pozdějším průběhu „financování“ předmětných nemovitostí nešlo stále dokola o jedny a ty samé finanční zdroje, které byly vybírány z bankovních účtů, předávány v hotovosti, vkládány na bankovní účty, a to právě za účelem podělení se zúčastněných podezřelých osob o výnos úvěru Zdeňka K. v částce 1.950.000 Kč. Tyto úvahy však již přesahují rámec tohoto trestního řízení, když obžalovanému bylo vytýkáno podaným žalobním návrhem jednání do září 2011 včetně.

V řízení tedy bylo bezpečně prokázáno, že obžalovaný si podvodným způsobem nechal na úkor poškozeného vyplatit finanční částku 1.100.000 Kč, kdy za poškozeného uhradil exekučně vymáhané dluhy v úhrnné částce 84.962 Kč a tomuto a jeho přítelkyni Janě K. zapůjčil částku 80.000 Kč, celkově mu tak poskytl finanční prostředky ve výši 164.962 Kč, svým jednáním tak poškozenému způsobil majetkovou škodu ve výši 935.038 Kč. Proto soud uzavřel, že nemá žádných pochybností o vině obžalovaného stíhaným jednáním.

Soud pak jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, když sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, tj. nejméně částku 500.000 Kč ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému bylo prokázáno zavinění ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když chtěl způsobem v zákoně uvedeným porušit zájem chráněný zákonem. Svým jednáním tak obžalovaný zasáhl do zájmu společnosti na ochraně a nedotknutelnosti cizího majetku.

Za současné aplikace všech zákonných kritérií majících vliv na druh a výměru trestu pak soud uložil obžalovanému za spáchanou trestnou činnost souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání čtyř let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, to vše za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 22.6.2015, č.j. 5T 117/2014-248, který nabyl právní moci dne 21.10.2015. Obžalovanému polehčuje, že před spácháním sbíhající se trestné činnosti vedl řádný život, když nelze přihlížet k jeho odsouzení před zdejším soudem pod sp. zn. 2T 128/96 s ohledem na fikci neodsouzení. Naopak mu přitěžuje, že spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku). Soud má za to, že s ohledem na narůstající trestnou činnost podvodného charakteru páchanou obžalovaným v posledních letech je třeba ve zvýšené míře sledovat další chování obžalovaného, a proto mu byl uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody za současného stanovení dohledu probačního úředníka nad ním, a to v rozsahu stanoveném trestním zákoníkem. Obžalovaný byl ohrožen ukládáním

trestu odnětí svobody ve výměře dvou až osmi let, výměru trestu soud s ohledem na okolnosti případu a osobu obžalovaného stanovil v první čtvrtině zákonné trestní sazby, při stanovení zkušební doby na horní hranici třetí čtvrtiny zákonné sazby. Účelem vykonávaného dohledu nad obžalovaným bude napomáhat obžalovanému, aby se nadále nedopouštěl trestné činnosti. Bude na obžalovaném, aby v průběhu zkušební doby prokázal, že je schopen vést řádný život. Pokud tedy obžalovaný povede v průběhu zkušební doby řádný život, dodrží omezení vyplývající z vykonávání dohledu a zároveň dodrží uloženou přiměřenou povinnost, a to podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil poškozeným Janě S. v částce 170.000 Kč (převzato ze zrušeného výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 22.6.2015, č.j. 5T 117/2014-248) a Petru Š. v částce 935.038 Kč, rozhodne soud, že se osvědčil. Na obžalovaného se tak bude hledět, jako by nebyl odsouzen, a jeho odsouzení nebude do budoucna vykazováno ve výpise z rejstříku trestů. V opačném případě by soud rozhodl, a to popřípadě již během zkušební doby, že se uložený trest v příslušné věznici vykoná.

Postupem podle § 228 odst. 1 trestního řádu pak soud zavázal obžalovaného povinností k náhradě škody poškozenému Petru Š. v částce 935.038 Kč, když vznik škody v této částce je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Ve zbytku uplatněného nároku na náhradu škody pak soud poškozeného Petra Š. odkázal postupem podle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení opisu rozsudku podat odvolání u Okresního soudu v Přerově. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Ostravě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený však nemůže podat odvolání proti rozsudku, kterým byl obžalovaný obžaloby nebo návrhu na potrestání zproštěn. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Účinně podat odvolání nemůže osoba, která se po vyhlášení rozsudku práva odvolání vzdala. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání je třeba předložit s potřebným počtem stejnopisů a s přílohami tak, aby jeden stejnopis zůstal u soudu a aby každá osoba dotčená odvoláním dostala jeden stejnopis.

Okresní soud v Přerově
dne 16.5.2017

Za správnost vyhotovení:
Hana Trefilková

Mgr. Jiří B a r b o ř í k , v. r.
předseda senátu